

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

49. vuosikerta

16. marraskuuta 2006

Sisältö	I Säädökset, jotka on julkaistava	
	Komission asetus (EY) N:o 1687/2006, annettu 15 päivänä marraskuuta 2006, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi	1
	★ Komission asetus (EY) N:o 1688/2006, annettu 15 päivänä marraskuuta 2006, Asetuksesta (EY) N:o 2375/2002 poikkeamisesta muun tavallisen vehnän kuin korkealaatuisen vehnän tuontitariffikiintiössä annettujen alakiintiön III erää nro 4 koskevien eräiden tuontitodistusten osalta	3
	Komission asetus (EY) N:o 1689/2006, annettu 15 päivänä marraskuuta 2006, A3-menettelyn mukaisen vientitodistusten antamisesta hedelmä- ja vihannesalalla (tomaatit, appelsiinit, sitruunat, syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet ja omenat)	5
	Komission asetus (EY) N:o 1690/2006, annettu 15 päivänä marraskuuta 2006, vilja-alalla 16 päivästä marraskuuta 2006 sovellettavien tuontitullien vahvistamisesta	7
	★ Komission asetus (EY) N:o 1691/2006, annettu 15 päivänä marraskuuta 2006, Saksan lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen kieltämisestä ICES-alueella III a (Kattegat)	10
	II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista	
	Komissio	
	2006/780/EY:	
	★ Komission päätös, tehty 13 päivänä marraskuuta 2006, kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten kaksinkertaisen laskennan välttämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisessa yhteisön päästöoikeuksien kaupan järjestelmässä Kioton pöytäkirjan mukaisten hanketoimintojen yhteydessä (tiedoksiannettu numerolla K(2006) 5362) ⁽¹⁾	12

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

(jatkuu kääntöpuolella)

- ★ **Komission päätös, tehty 15 päivänä marraskuuta 2006, Kiinasta, Korean tasavallasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien väritelevisioiden katodisädeputkien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä** 18
-

Oikaisuja

- ★ **Oikaistaan neuvoston asetus (EY) N:o 584/2006, annettu 10 päivänä huhtikuuta 2006, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta tiettyjen Korean tasavallasta peräisin olevien elektronisten mikropiirien, niin sanottujen DRAMien (dynaamisten hakumuistien), tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1480/2003 muuttamisesta (EUVL L 103, 12.4.2006)** 35

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1687/2006,
annettu 15 päivänä marraskuuta 2006,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä marraskuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä marraskuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 386/2005 (EUVL L 62, 9.3.2005, s. 3).

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 15 päivänä marraskuuta 2006 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	71,2
	204	37,3
	999	54,3
0707 00 05	052	114,5
	204	65,9
	628	196,3
	999	125,6
0709 90 70	052	118,2
	204	132,8
	999	125,5
0805 20 10	204	86,5
	999	86,5
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	65,4
	092	17,6
	400	86,5
	528	40,7
	999	52,6
0805 50 10	052	52,6
	388	62,4
	528	37,8
	999	50,9
0806 10 10	052	114,7
	388	229,6
	508	265,8
	999	203,4
0808 10 80	096	29,0
	388	88,8
	400	104,6
	404	100,1
	720	70,3
	800	140,1
	999	88,8
0808 20 50	052	113,3
	400	216,1
	720	39,3
	999	122,9

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 750/2005 (EUVL L 126, 19.5.2005, s. 12) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1688/2006,**annettu 15 päivänä marraskuuta 2006,****Asetuksesta (EY) N:o 2375/2002 poikkeamisesta muun tavallisen vehnän kuin korkealaatuisen vehnän tuontitariffikiintiöissä annettujen alakiintiön III erää nro 4 koskevien eräiden tuontitodistusten osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viljan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 12 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kolmansista maista tuotavan muun tavallisen vehnän kuin korkealaatuisen vehnän yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnointitavasta 27 päivänä joulukuuta 2002 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2375/2002 ⁽²⁾ vahvistetaan kolme alakiintiötä alkuperämaiden mukaan. Alakiintiö III, joka koskee muita kolmansia maita kuin Amerikan yhdysvaltoja ja Kanadaa, on jaettu neljään kolmikuukautiseen erään. Erä nro 4 koskee ajanjaksoa 1 päivästä lokakuuta 31 päivään joulukuuta.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2375/2002 6 artiklan mukaan kyseisen asetuksen nojalla annetut todistukset ovat voimassa 45 päivää niiden tosiasiallista antamista seuraavasta päivästä.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 2375/2002 5 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja 9 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan mukaan tuontitodistuksessa voidaan mainita ainoastaan yksi alkuperämaa, ja todistus on voimassa ainoastaan kyseisestä maasta peräisin olevien tuotteiden osalta.
- (4) Ukrainasta peräisin olevan tavallisen vehnän tuonti yhteisöön on häiriintynyt 1 päivästä lokakuuta 2006 alkaen kyseisen maan otettua käyttöön vientiä rajoittavia toimenpiteitä. Tämän voidaan olettaa ainakin osittain estävän toimijoita noudattamasta sitoumuksiaan sellaisten tuontitodistusten osalta, joissa alkuperämaaksi ilmoitetaan Ukraina.
- (5) Näiden toimijoiden rankaisemisen välttämiseksi ja kiintiön asianmukaisen toteutumisen varmistamiseksi olisi

sallittava tietty joustavuus annettujen todistusten käytössä. Tätä varten olisi säädettävä asetusta (EY) N:o 2375/2002 koskevasta poikkeuksesta, jolla kyseisten todistusten voimassaoloaika jatketaan vuoden 2006 loppuun, sekä sallittava niiden käyttö sellaisen tavallisen vehnän tuontiin, joka on peräisin muista kolmansista maista kuin Ukrainasta, mutta ei kuitenkaan Amerikan yhdysvalloista tai Kanadasta.

- (6) Muun tavallisen vehnän kuin korkealaatuisen vehnän (CN-koodi 1001 90 99) tuontia mainitun asetuksen 3 artiklassa tarkoitettussa alakiintiössä III (järjestysnumero 09.4125) varten 1 päivästä lokakuuta 2006 annettujen tuontitodistusten voimassaoloajat päättyvät 16 päivästä marraskuuta 2006 alkaen. Tässä asetuksessa säädetyt muutokset olisi siis sovellettava mahdollisimman pian. Sen vuoksi on suositeltavaa säätää, että tämä asetusta tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (7) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2375/2002 6 artiklasta poiketen muun tavallisen vehnän kuin korkealaatuisen vehnän (CN-koodi 1001 90 99) tuontia mainitun asetuksen 3 artiklassa tarkoitettussa alakiintiössä III (järjestysnumero 09.4125) varten 1 päivästä lokakuuta 2006 16 päivään marraskuuta 2006 annettujen tuontitodistusten, joiden 8 kohdassa on alkuperämaan nimenä "Ukraina", voimassaoloaika voidaan todistuksen haltijan pyynnöstä jatkaa 31 päivään joulukuuta 2006. Tätä varten asianomaisen todistuksen antaneen viranomaisen on peruutettava todistus ja korvattava se uudella todistuksella, jonka viimeinen voimassaolopäivä on 31 päivä joulukuuta 2006, tai jatkettava alkuperäisen todistuksen voimassaoloaika 31 päivään joulukuuta 2006.

2 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2375/2002 9 artiklan toisesta alakohdasta kohdasta poiketen tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuja tuontitodistuksia voi käyttää Amerikan yhdysvaltoja ja Kanadaa lukuun ottamatta kaikista kolmansista maista peräisin olevan tavallisen vehnän tuontiin.

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 88. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 971/2006 (EUVL L 176, 30.6.2006, s. 51).

3 artikla

1. Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen tuontitodistusten mukaisesti tapahtuvaan tuontiin liittyvien tuonti-ilmoitusten 44 kohdassa on oltava seuraava maininta:

"Komission asetuksen (EY) N:o 1688/2006 mukainen tuonti".

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle sähköisesti 15 päivään helmikuuta 2007 mennessä seuraavat tiedot:

a) 1 artiklassa tarkoitettujen tuontitodistusten mukaisesti tuotujen tuotteiden määrät (tonneina);

b) todistuksen, jonka mukaisesti tuonti on tapahtunut, numero ja myöntämispäivä.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä marraskuuta 2006.

Komission puolesta
Mariann FISCHER BOEL
Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1689/2006,**annettu 15 päivänä marraskuuta 2006,****A3-menettelyn mukaisten vientitodistusten antamisesta hedelmä- ja vihannesalalla (tomaatit, appelsiinit, sitruunat, syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet ja omenat)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkina-järjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96⁽¹⁾ ja erityisesti sen 35 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1579/2006⁽²⁾ avataan tarjouskilpailu ja vahvistetaan myönnettävissä olevien A3-menettelyn mukaisten vientitodistusten ohjeelliset tukimäärät ja ohjeelliset määrät.
- (2) Esitettyjen tarjousten perusteella on tarpeen vahvistaa tuen enimmäismäärät ja näiden enimmäismäärien mukaisesti tehdyissä tarjouksissa haettuihin määriin sovellettavat prosenttiosuudet.

- (3) Tomaattien, appelsiinien, sitruunoiden, syötäväksi tarkoitettujen viinirypäleiden ja omenoiden osalta todistusten myöntämiseksi ohjeelliseen määrään saakka tarvittava enimmäismäärä tarjouskilpailussa vahvistettujen määrien rajoissa ei ole yli puoltatoista kertaa suurempi kuin ohjeellinen tukimäärä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tomaattien, appelsiinien, sitruunoiden, syötäväksi tarkoitettujen viinirypäleiden ja omenoiden osalta asetuksessa (EY) N:o 1579/2006 avattuun tarjouskilpailuun liittyvän tuen enimmäismäärä ja haettuihin määriin sovellettava prosenttiosuus vahvistetaan liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä marraskuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä marraskuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 47/2003 (EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64).

⁽²⁾ EUVL L 291, 21.10.2006, s. 5.

LIITE

3A-menettelyn mukaisten vientitodistusten antaminen hedelmä- ja vihannesalalla (tomaatit, appelsiinit, sitruunat, syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet ja omenat)

Tuote	Tuen enimmäismäärä (EUR/t netto)	Tuen enimmäismäärän mukaisiin haettuihin määriin sovellettava prosenttiosuus
Tomaatit	—	100 %
Appelsiinit	40	100 %
Sitruunat	60	100 %
Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet	—	100 %
Omenat	35	100 %

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1690/2006,**annettu 15 päivänä marraskuuta 2006,****vilja-alalla 16 päivästä marraskuuta 2006 sovellettavien tuontitullien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1784/2003 ⁽¹⁾,ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1784/2003 10 artiklassa säädetään, että tuotaessa mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita kannetaan yhteisen tullitariffin mukaiset tullit. Kyseisen artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta tuontitulli on kuitenkin yhtä suuri kuin näiden tuotteiden interventiohintaa tuonnin tapahtuessa korotettuna 55 prosentilla, josta on vähennetty kyseessä olevaan toimitukseen sovellettava cif-tuotantohinta. Tuontitulli ei saa kuitenkaan ylittää yhteisen tullitariffin mukaista tullimaksua.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1784/2003 10 artiklan 3 kohdan mukaan cif-tuontihinnat lasketaan kyseessä olevan tuotteen edustavien maailmanmarkkinahintojen perusteella.

- (3) Asetuksessa (EY) N:o 1249/96 vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1784/2003 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt vilja-alan tuontitullien osalta.
- (4) Tuontitulleja sovelletaan uusien tullien vahvistamisen voimaantuloon asti.
- (5) Tuontitullijärjestelmän moitteettoman toiminnan vuoksi olisi tullien laskemisessa käytettävä kelluvien valuuttojen osalta viiteajanjakson aikana edustavia markkinakursseja.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 soveltamisesta seuraa, että tuontitullit vahvistetaan tämän asetuksen liitteen I mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1784/2003 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuontitullien vilja-alalla vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I liitteessä II annettujen tekijöiden perusteella.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 16 päivänä marraskuuta 2006.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä marraskuuta 2006.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1154/2005 (EUVL L 187, 19.7.2005, s. 11).

⁽²⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1110/2003 (EUVL L 158, 27.6.2003, s. 12).

LIITE I

Asetuksen (EY) N:o 1784/2003 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden 16 päivästä marraskuuta 2006 sovellettavat tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvehnä korkealaatuinen	0,00
	keskilaatuinen	0,00
	heikkolaatuinen	0,00
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	0,00
ex 1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemenvilja	0,00
1002 00 00	Ruis	0,00
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	8,24
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja ⁽²⁾	8,24
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit	0,00

⁽¹⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullinalennuksesta, joka on:

- 3 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai
- 2 EUR/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Virossa, Latviassa, Liettuaassa, Puolassa, Suomessa, Ruotsissa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

⁽²⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 24 EUR/t, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

(2.11.2006–14.11.2006)

1) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen viitekauden keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2	YC3	HAD2	keskilaatuinen (*)	heikkolaatuinen (**)	US barley 2
Noteeraus (EUR/t)	158,69 (***)	107,18	174,15	164,15	144,15	155,60
Lisä/Meksikonlahti (EUR/t)	—	19,42	—			—
Lisä/Suuret järvet (EUR/t)	12,24	—	—			—

(*) Vähennys 10 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

(**) Vähennys 30 EUR/t (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

(***) Lisäys 14 EUR/t mukaan lukien (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 3 kohta).

2) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen viitekauden keskiarvot:

Maksut: Meksikonlahti–Rotterdam: 22,90 EUR/t; Suuret järvet–Rotterdam: 30,68 EUR/t.

3) Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen tukipalkkiot: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1691/2006,**annettu 15 päivänä marraskuuta 2006,****Saksan lipun alla purjehtivien alusten turskan kalastuksen kieltämisestä ICES-alueella III a (Kattegat)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa 20 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 26 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon yhteiseen kalastuspolitiikkaan sovellettavasta valvontajärjestelmästä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2847/93 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 21 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2006 22 päivänä joulukuuta 2005 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 51/2006 ⁽³⁾ vahvistetaan kiintiöt vuodeksi 2006.
- (2) Komission saamien tietojen mukaan tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion lipun alla purjehtivien tai siinä maassa rekisteröityjen aluksien kyseisen kalakannan saaliit ovat täyttäneet vuoden 2006 kiintiön.

- (3) Tämän vuoksi on tarpeen kieltää kyseisen kannan kalastus, sen aluksella pitäminen, uudelleenlastaus ja purkaminen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla**Kiintiön täytyminen**

Tämän asetuksen liitteessä tarkoitettujen jäsenvaltion kalastuskiintiö vuodeksi 2006 kyseisessä liitteessä tarkoitettulle kannalle katsotaan kokonaan käytetyksi liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen.

2 artikla**Kiellot**

Tämän asetuksen liitteessä mainitun kannan kalastus kielletään siinä mainitun jäsenvaltion lipun alla purjehtivilta tai siinä maassa rekisteröidyiltä aluksilta liitteessä vahvistetusta päivämäärästä alkaen. Kielletään aluksilta tuon päivämäärän jälkeen pyydetyn kannan pitäminen aluksella, sen uudelleenlastaus ja purkaminen.

3 artikla**Voimaantulo**

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä marraskuuta 2006.

Komission puolesta

Jörgen HOLMQUIST

Kalastus- ja meriasioiden pääosaston pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ EYVL L 261, 20.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 768/2005 (EUVL L 128, 21.5.2005, s. 1).

⁽³⁾ EUVL L 16, 20.1.2006, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1642/2006 (EUVL L 308, 8.11.2006, s. 5).

LIITE

Nro	47
Jäsenvaltio	Saksa
Kanta	COD/03AS.
Laji	Turska (<i>Gadus morhua</i>)
Alue	III a Kattegat
Päivämäärä	14 päivänä lokakuuta 2006

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 13 päivänä marraskuuta 2006,

kasvihuonekaasupäästöjen vähennysten kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY mukaisessa yhteisön päästöoikeuksien kaupan järjestelmässä Kioton pöytäkirjan mukaisten hanketoimintojen yhteydessä

(tiedoksiannettu numerolla K(2006) 5362)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2006/780/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13 päivänä lokakuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 b artiklan 7 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Jotta voidaan varmistaa yhteisön päästöoikeuksien kaupan järjestelmän johdonmukaisuus ympäristön kannalta, on jäsenvaltioiden direktiivin 2003/87/EY mukaisesti varmistettava, että niiden toimiessa Yhdistyneiden Kansakuntien ilmastomuutosta koskevan yleissopimuksen (UNFCCC) Kioton pöytäkirjan joustomekanismien mukaisen hanketoiminnan isäntämaaosapuolena ei myönnetä päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä yhteisön päästöoikeuksien kaupan järjestelmään osallistuvien laitosten kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä tai rajoituksista, koska silloin päästövähennykset ja -rajoitukset laskettaisiin kahteen kertaan.
- (2) Tällaisia vähennyksiä tai rajoituksia voisi erityisesti syntyä, jos toiseen polttoaineeseen siirtymistä koskeva han-

ketoiminta toteutetaan yhteisön päästöoikeuksien kaupan järjestelmään kuuluvassa laitoksessa, jos kunnallisella lämmöntuotantosektorilla toteutettava hanketoiminta johtaa toisen yhteisön päästöoikeuksien kaupan järjestelmään kuuluvan laitoksen tuotannon alenemiseen tai jos hanketoiminta liittyy tuuli- tai vesivoimalaitokseen, joka syöttää sähköä sähköverkkoon ja korvaa näin ollen fossiilisiin polttoaineisiin perustuvaa sähköntuotantoa.

- (3) Koska jäsenvaltiot ovat saattaneet sitoutua ennen direktiivin 2003/87/EY 11 b artiklan 2 kohdan hyväksymistä myöntämään sellaisia päästövähennysyksiköitä (ERU) tai sertifioituja päästövähennyksiä (CER), jotka aiheuttaisivat vähennysten laskemisen kahteen kertaan, mahdollistetaan mainitun direktiivin 11 b artiklan 3 ja 4 kohdassa päästövähennysyksiköiden ja sertifioitujen päästövähennysten myöntäminen 31 päivään joulukuuta 2012 saakka, vaikka hanketoimintojen vähennyksillä ja rajoituksilla vähennettäisiin tai rajoitettaisiin suoraan tai epäsuorasti yhteisön päästöoikeuksien kaupan järjestelmään kuuluvien laitosten päästöjä, edellyttäen kuitenkin, että sama määrä päästöoikeuksia mitätöidään.
- (4) Direktiivin 2003/87/EY 11 b artiklan 3 ja 4 kohdassa erotetaan toisistaan sellaiset tapaukset, joissa on mahdollista määrittää hanketoiminnan kohteena olevan yhteisön päästöoikeuksien kaupan järjestelmään kuuluvan laitoksen vähennysten tai rajoitusten laajuus (suorat vähennykset tai rajoitukset) ja tapaukset, joissa vähennysten tai rajoitusten laajuus voidaan määrittellä ainoastaan yhteisön päästöoikeuksien kaupan järjestelmän soveltamisalaan kuuluvan laitosten ryhmän osalta (epäsuorat vähennykset tai rajoitukset).

⁽¹⁾ EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32. Direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2004/101/EY (EUVL L 338, 13.11.2004, s. 18).

- (5) Suorien vähennysten ja rajoitusten osalta sen laitoksen toiminnanharjoittaja, jossa vähennys tai rajoitus tapahtuu, on vastuussa tällaisista vähennyksistä tai rajoituksista myönnettyjä päästövähennyksiköitä ja sertifioituja päästövähennyksiä vastaavan päästöoikeusmäärän mitätöimisestä. Epäsuorien vähennysten tai rajoitusten osalta kansalliset viranomaiset ovat vastuussa tällaisten päästöoikeuksien mitätöimisestä päästövähennyksiköt ja sertifioidut päästövähennykset myöntävän jäsenvaltion kansallisesta rekisteristä.
- (6) Asianmukaisin tapa määritellä jostain tietystä hanketoinnasta aiheutuvat vähennykset ja rajoitukset päästöoikeuksien kaupan järjestelmään kuuluvassa laitoksessa on laskea tällaisten vähennysten ja rajoitusten osuus kyseisen hanketoiminnan suunnitelluista päästöjen kokonaisvähennyksistä tai rajoituksista, sellaisena kuin ne ovat laitosta koskevassa hyväksytyssä perusurassa. Jos yksittäisten yhteisön päästöoikeuksien kaupan järjestelmään kuuluvien laitosten epäsuoria vähennyksiä ja rajoituksia ei voi täsmällisesti määritellä, olisi arvioitava sellaisten vähennysten tai rajoitusten osuus hanketoiminnan kokonaisvähennyksistä tai rajoituksista, joka aiheuttaisi vähennysten laskemisen kahteen kertaan.
- (7) Yhteisön päästöoikeuksien kaupan järjestelmän mukaan jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle päästöoikeuksien kokonaisuus, jonka se aikoo jakaa kaudella 2008–2012. Tiedot ilmoitetaan kansallisessa jakosuunnitelmassa 18 kuukautta ennen kauden alkua. Tietyn hanketoiminnan aiheuttamien päästövähennysten tai -rajoitusten täsmällinen määrä on määriteltävä vuosittain jälkikäteen.
- (8) Niiden jäsenvaltioiden, jotka toimivat isäntämaaosapuolena sellaisissa Kioton pöytäkirjan hankemekanismin toiminnoissa, jotka saattavat aiheuttaa vähennysten laskemisen kahteen kertaan, olisi sisällytettävä päästökauppakautta 2008–2012 koskevaan kansalliseen jakosuunnitelmaansa päästöoikeusreservi ja lueteltava kansallisessa jakosuunnitelmassa kaikki hyväksytyt hanketoiminnot ja niistä odotettavat vähennykset tai rajoitukset yhteisön päästöoikeuksien kaupan järjestelmään osallistuvissa laitoksissa, joista jäsenvaltion olisi myönnettävä päästövähennyksiköitä ja sertifioituja päästövähennyksiä (päästökauppasektorin hankevähennykset). Päästöoikeusreserviä koskevassa taulukossa olisi lisäksi oltava kaikki tarvittavat selittävät tiedot kunkin jäsenvaltion isännöimän hanketoiminnon ennakoitujen päästökauppasektorin hankevähennysten määrän määrittelemiseksi.
- (9) Myös niiden jäsenvaltioiden, jotka aikovat toimia isäntämaaosapuolena sellaisissa Kioton pöytäkirjan hankemekanismin toiminnoissa, jotka saattavat aiheuttaa vähennysten laskemisen kahteen kertaan, olisi sisällytettävä päästökauppakautta 2008–2012 koskevaan kansalliseen jakosuunnitelmaansa päästöoikeusreservi ja lueteltava kansallisessa jakosuunnitelmassa kaikki suunnitellut hanketoiminnot ja niistä odotettavat vähennykset tai rajoitukset yhteisön päästöoikeuksien kaupan järjestelmään osallistuvissa laitoksissa, joista jäsenvaltion olisi myönnettävä päästövähennyksiköitä ja sertifioituja päästövähennyksiä (päästökauppasektorin hankevähennykset). Päästöoikeusreserviä koskevassa taulukossa olisi lisäksi oltava kaikki tarvittavat selittävät tiedot kunkin jäsenvaltion isännöimän hanketoiminnon ennakoitujen päästökauppasektorin hankevähennysten määrän määrittelemiseksi.
- (10) Päästökauppasektorin hankevähennyksiä edustavia päästövähennyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä voidaan myöntää 31 päivään joulukuuta 2012 saakka. Kaikista myönnettyistä päästövähennyksiköistä tai sertifioiduista päästövähennyksistä olisi ilmoitettava komissiolle.
- (11) Jäsenvaltioiden, jotka isännöivät tai aikovat isännöidä sellaisia Kioton pöytäkirjan hankemekanismin mukaisia toimintoja, jotka voisivat aiheuttaa vähennysten laskemisen kahteen kertaan, olisi ilmoitettava kansallisissa jakosuunnitelmissaan direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien laitosten ennustetut päästöt sekä ennakoitujen päästökauppasektorin hankevähennysten kanssa että ilman niitä.
- (12) Kun jäsenvaltiot päättävät menetelmästä, jossa päästöoikeudet jaetaan yksittäisille laitoksille kansallisessa jakosuunnitelmassa, olisi niiden otettava huomioon kaikki hanketoiminnoista saatavat ennakoituvat päästövähennykset tai rajoitukset, jotka vaikuttavat laitokseen tai toimintoon ja jotka aiheuttaisivat vähennysten laskemiseen kahteen kertaan.
- (13) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat ilmastonmuutoskomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tässä päätöksessä säädetään direktiivin 2003/87/EY 11 b artiklan 3 ja 4 kohdan täytäntöönpanosta.

2 artikla

Tässä päätöksessä sovelletaan komission asetuksen (EY) N:o 2216/2004⁽¹⁾ 2 artiklassa vahvistettujen määritelmien lisäksi seuraavia määritelmiä:

- 1) ”suorilla päästövähennyksillä tai -rajoituksilla” tarkoitetaan päästövähennyksiä tai -rajoituksia, jotka syntyvät sellaisesta hanketoiminnasta, jolla vähennetään tai rajoitetaan päästöjä laitoksissa, jotka on mainittu erikseen UNFCCC:n sopimuspuolten konferenssin päätöksen 16/CP.7 lisäyksessä B olevan 1 artiklan tai päätöksen 17/CP.7 liitteen 44 artiklan nojalla vahvistetussa hanketoiminnon perusurassa;

⁽¹⁾ EUVL L 386, 29.12.2004, s. 1.

- 2) ”epäsuorilla päästövähennyksillä tai -rajoituksilla” tarkoitetaan mitä tahansa direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien laitosten päästövähennyksiä tai -rajoituksia, jotka eivät ole suoria päästövähennyksiä tai -rajoituksia;
- 3) ”päästökauppasektorin hankevähennyksillä” tarkoitetaan hanketoiminnasta syntyviä direktiivin 2002/87/EY soveltamisalaan kuuluvien laitosten päästöjen vähennyksiä tai rajoituksia, joiden osalta hanketoiminnan isäntämaaosaapuolena toimiva jäsenvaltio myöntää päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä;
- 4) ”hyväksymispäätöksellä” päästövähennysyksiköihin oikeuttavien hanketoimintojen osalta hanketoiminnan isäntämaaosaapuolena toimivan jäsenvaltion kirjallista sitoumusta myöntää päästövähennysyksiköitä UNFCCC:n sopimuspuolten konferenssin päätöksen 16/CP.7 liitteessä olevan 20 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltion kansallisten hanketoimintojen hyväksymistä koskevien suuntaviivojen ja menettelyjen mukaisesti ja sertifiointeihin päästövähennyksiin oikeuttavien hanketoimintojen osalta hanketoiminnan isäntämaaosaapuolen nimetyn kansallisen viranomaisen UNFCCC:n sopimuspuolten konferenssin päätöksen 17/CP.7 liitteessä olevassa 40 artiklan a kohdassa tarkoitettua vapaaehtoista osallistumista koskevaa kirjallista hyväksymisilmoitusta;
- 5) ”vahvistuksella” kirjallisessa muodossa olevaa hanketoiminnan isäntämaaosaapuolena toimivan jäsenvaltion virallista tiedonantoa, jossa se vahvistaa, että kyseessä oleva hanke voidaan mahdollisesti hyväksyä hanketoiminnaksi.

3 artikla

1. Jäsenvaltion on sisällytettävä päästökauppakautta 2008–2012 koskevassa kansallisessa jakosuunnitelmassaan ilmoitettavaan päästöoikeuksien kokonaismäärään kutakin hanketoimintoa koskeva päästöoikeusreservi tämän päätöksen liitteessä I olevassa taulukossa vahvistetussa muodossa, jos jäsenvaltio on tehnyt hanketoiminnan isäntämaaosaapuolena ennen direktiivin 2003/87/EY 9 artiklan 1 kohdassa vahvistetun kansallisen jakosuunnitelman ilmoittamista koskevan määräajan päättymistä hyväksymispäätöksiä, joissa se sitoutuu myöntämään päästövähennysyksiköitä ja sertifioituja päästövähennyksiä hanketoiminnolle, joiden ansiosta direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien laitosten päästöt vähenevät tai niitä rajoitetaan.

2. Jäsenvaltio voi sisällyttää päästökauppakautta 2008–2012 koskevassa jakosuunnitelmassa ilmoitettavaan päästöoikeuksien kokonaismäärään myös toisen päästöoikeusreservin tämän päätöksen liitteessä II vahvistetussa muodossa, jos se aikoo direktii-

vin 2003/87/EY 11 artiklan 2 kohdan mukaisen päätöksen jälkeen hanketoiminnan isäntämaaosaapuolena tehdä hyväksymispäätöksiä, joissa se sitoutuu myöntämään päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä ennen 31 päivää joulukuuta 2012 sellaisille hanketoiminnolle, joiden ansiosta direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien laitosten päästöt vähenevät tai niitä rajoitetaan. Samaa päästöjen vähentämismenetelmää käyttävät suunnitellut hanketoiminnat, joiden osalta ei kuitenkaan ole hyväksymispäätöstä, voidaan ilmoittaa ryhmänä samassa sarakkeessa liitteen II mukaisesti laaditussa päästöoikeusreserviä koskevassa taulukossa.

3. Siihen asti, kunnes jäsenvaltio on tehnyt direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 2 kohdan mukaisen päätöksen, mutta viimeistään direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun kyseistä päästöstä koskevaan määräaikaan mennessä, voidaan 3 artiklan 2 kohdan mukaisen reservin päästöoikeuksia siirtää 3 artiklan 1 kohdan mukaiseen reserviin, johon kuuluvat päästökauppasektorin hankevähennykset sellaisista hankkeista, joiden hyväksymispäätös on tehty direktiivin 2003/87/EY 9 artiklan 1 kohdassa säädetyin kansallisen jakosuunnitelman ilmoittamista koskevan määräajan jälkeen.

4 artikla

Päästöoikeusreserviä koskeva taulukko on julkaistava yleisön saatavilla olevalla jäsenvaltion rekisterin Internet-sivustolla.

5 artikla

1. Päästökauppasektorin hankevähennysten mukaisia päästövähennysyksiköitä ja sertifioituja päästövähennyksiä voidaan myöntää 31 päivään joulukuuta 2012 saakka edellyttäen, että ennen niiden myöntämistä sama määrä jommankumman päästöoikeusreservin päästöoikeuksia on muunnettu sallituiksi päästömääräyksiköiksi ja siitä on ilmoitettu komissiolle.

2. Edellä olevan 3 artiklan 1 kohdan nojalla vahvistetun reservin päästöoikeudet, joita ei ole muutettu sallituiksi päästömääräyksiköiksi 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä, voidaan myydä kauden 2008–2012 päästöoikeuksina. Jos hanketoiminnolla saadaan aikaan suoria päästövähennyksiä tai -rajoituksia, voidaan tämä määrä myöntää kauden 2008–2012 päästöoikeuksina laitoksille, jotka on mainittu liitteessä I olevan taulukon riveillä VII/a-VII/b.

3. Edellä olevan 3 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistetun reservin päästöoikeudet, joita ei ole muunnettu sallituiksi päästömääräyksiköiksi 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti 31 päivään joulukuuta 2012 mennessä, on mitätöitävä.

6 artikla

1. Jäsenvaltion, joka haluaa hyväksyä hanketoimintoja isäntämaaosapuolena kansallisen jakosuunnitelman toimittamista koskevan määräajan jälkeen, on ilmoitettava siitä komissiolle ennen hyväksymispäätöksen tekemistä. Tietoihin on liitettävä riippumattoman todentajan kertomus, jossa vahvistetaan, että myönnettävät päästövähennysyksiköt tai sertifioidut päästövähennykset eivät aiheuta vähennysten laskemista kahteen kertaan, ja annetaan samalla kaikki tarvittavat tiedot sen varmistamiseksi, että hyväksyttäväksi toimitetut hanketoiminnot ovat direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan b kohdan mukaisia.

2. Edellä olevan 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyissä hyväksymispäätöksissä ja direktiivin 2003/87/EY 9 artiklan 1 kohdassa vahvistetun kansallisten jakosuunnitelmien ilmoittamista koskevan määräajan jälkeen tehdyissä kirjallisissa vahvistuksissa, jotka koskevat sellaisia hanketoimintoja, joista saadaan päästökaupparektorin hankevähennyksiä, on ilmoitettava se 3 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistetun reservin päästöoikeuksien

määrä, joka on muunnettava sallituiksi päästömääräyksiköiksi päästövähennysyksiköiden ja sertifioidujen päästövähennysten myöntämisen yhteydessä. Jos päästöoikeus on jo hyväksymispäätöksellä jaettu tietyille hanketoiminnolle myöhempää muuntamista varten, ei sitä voida myöhemmin jakaa uudelleen toiselle hankkeelle.

7 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä marraskuuta 2006.

Komission puolesta
Stavros DIMAS
Komission jäsen

LIITE I

		Hanke- toiminto X	Hanke- toiminto Y	...	Reservin päästöoi- keuksien koko- naismäärä
I/a	Hanketoiminnon nimi ⁽¹⁾				
I/b	Hanketoiminnon hanketunnus ⁽²⁾				
I/c	Hanketoiminnan hyväksymispäätöksen päiväys				
II	Vähennettävien tai rajoitettavien kasvihuonekaasujen kokonaisu- määrä (tonnia kaudella 2008–2012)				
III	Prosentuaalinen osuus kokonaisvähennyksistä, joiden osalta jä- senvaltio myöntää päästövähennysyksikköjä tai sertifioituja pääs- tövähennyksiä				
IV	Perusuran kuvaus ⁽³⁾				
V	Direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien laitosten pääs- töjen prosentuaalinen osuus perusuraan sisältyvistä kokonaispääs- töistä (antaa arvio, jos kyseessä ovat epäsuorat vähennykset tai rajoitukset) ⁽⁴⁾				
VI	Päästökauppasektorin suunnitellut hankevähennykset (II*III*V)				(Σ VI) = (Σ VIII/a–VIII/e)
VII/a	Suorien vähennysten tai rajoitusten osalta sen laitoksen nimi, jossa päästökauppasektorin hankevähennykset tapahtuvat ⁽⁵⁾				
VII/b	Suorien vähennysten ja rajoitusten osalta sen laitoksen laitostun- nus, jossa päästökauppasektorin hankevähennykset tapahtuvat ⁽⁵⁾				
VIII/a	Päästökauppasektorin hankepäästöjä edustavien vuodelle 2008 myönnettyjen päästövähennysyksikköjen ja sertifioitujen päästö- vähennysten määrä				
VIII/b	Päästökauppasektorin hankepäästöjä edustavien vuodelle 2009 myönnettyjen päästövähennysyksikköjen ja sertifioitujen päästö- vähennysten määrä				
VIII/c	Päästökauppasektorin hankepäästöjä edustavien vuodelle 2010 myönnettyjen päästövähennysyksikköjen ja sertifioitujen päästö- vähennysten määrä				
VIII/d	Päästökauppasektorin hankepäästöjä edustavien vuodelle 2011 myönnettyjen päästövähennysyksikköjen ja sertifioitujen päästö- vähennysten määrä				
VIII/e	Päästökauppasektorin hankepäästöjä edustavien vuodelle 2012 myönnettyjen päästövähennysyksikköjen ja sertifioitujen päästö- vähennysten määrä				

⁽¹⁾ Luettelo kaikista jäsenvaltion hyväksymistä hanketoiminnoista.

⁽²⁾ Käyttää asetuksen (EY) N:o 2216/2004 liitteessä VI olevan 19 kohdan mukaisesti annettua koodia.

⁽³⁾ Ilmoittaa odotetut vuotuiset kokonaispäästöt, jos hanketoimintaa ei toteuteta, ja laitosryhmä, jossa näiden päästöjen odotetaan tapahtuvan. Liittää mukaan lyhyt kuvaus sovelletusta perusrasta. Jos hanketoiminnossa sovelletaan useampaa kuin yhtä perusuraa, on perusurat (ja vastaavat odotetut vuotuiset kokonaispäästöt, jos hanketoiminnon mainittua osaa ei toteuteta) merkittävä eri riveille reservitaulukkoon.

⁽⁴⁾ Antaa lyhyt kuvaus arviossa käytetyistä menetelmistä ja käytetyistä tiedoista.

⁽⁵⁾ Jos riveille VII/a ja VII/b merkitään useampia laitoksia, merkitään ne eri riveille. Kunkin laitoksen osuus reservissä olevista päästöoi-
keuksista on laskettava erikseen.

LIITE II

		Suunniteltu hanketoiminto X	Suunniteltu hanketoiminto Y	...	Reservin päästöoikeuksien kokonaismäärä
I/a	Suunnittelun hanketoiminnon nimi ⁽¹⁾				
I/b	Suunnittelun hanketoiminnon hanketunnus ⁽¹⁾ ⁽²⁾				
I/c	Suunnittelun hanketoiminnan kirjallisen vahvistuksen päiväys tai suunniteltu päiväys				
I/d	Suunnittelun hanketoiminnan hyväksymispäätöksen suunniteltu päiväys				
II	Suunnittelun hanketoiminnan avulla vähennettävien tai rajoitettavien kasviuonekasujen suunniteltu kokonaismäärä (tonnia kaudella 2008–2012)				
III	Prosentuaalinen osuus kokonaisvähennyksistä, joiden osalta jäsenvaltio myöntää päästövähennysyksiköitä tai sertifioituja päästövähennyksiä suunniteltua hanketoimintoa varten.				
IV	Perusuran kuvaus ⁽¹⁾ ⁽³⁾				
V	Arvio direktiivin 2003/87/EY soveltamisalaan kuuluvien laitosten päästöjen prosentuaalisesta osuudesta perusuraan sisällytetyistä kokonaispäästöistä ⁽⁴⁾				
VI	Päästökauppassektorin suunnitellut projektivähennykset (II*III*V)				(Σ VI)
VII/a	Suorien vähennysten ja rajoitusten osalta annetaan niiden laitosten nimet, joissa suunnitellut päästökauppassektorin hankevähennykset tapahtuvat ⁽⁵⁾				
VII/b	Suorien vähennysten ja rajoitusten osalta annetaan niiden laitosten laitostunnukset, joissa suunnitellut päästökauppassektorin hankevähennykset tapahtuvat ⁽⁵⁾				
VII/c	Epäsuorien vähennysten ja rajoitusten osalta annetaan niiden laitosten toimintoluokka, joissa suunnitellut päästökauppassektorin hankevähennykset tapahtuvat ⁽⁶⁾				
VIII	Niiden päästöoikeuksien määrä, jotka on vähennetty riveillä VII/a–VII/c ilmoitetuista laitos/toimintoluokan reservissä olevista päästöoikeuksista ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾				

⁽¹⁾ Nämä tiedot tarvitsee antaa vain, jos ne ovat saatavilla kansallisen jakosuunnitelman toittamisen yhteydessä. Jos hanketoimintoa koskevaa kirjallista vahvistusta ei ole vielä tehty, voidaan samaa päästövähennysmenetelmää käyttävät hanketoiminnot yhdistää samaan sarakkeeseen.

⁽²⁾ Käyttää asetuksen (EY) N:o 2216/2004 liitteessä VI olevan 19 kohdan mukaisesti annettua koodia.

⁽³⁾ Ilmoittakaa odotetut vuotuiset kokonaispäästöt, jos hanketoimintaa ei toteuteta, ja laitosryhmä, jossa näiden päästöjen odotetaan tapahtuvan. Liittää mukaan lyhyt kuvaus sovelletusta perusurasta. Jos hanketoiminnossa sovelletaan useampaa kuin yhtä perusuraa, on perusurat (ja vastaavat odotetut vuotuiset kokonaispäästöt, jos hanketoiminnon mainittua osaa ei toteuteta) merkittävä eri riveille reservitaulukko.

⁽⁴⁾ Antakaa lyhyt kuvaus arvioissa käytetystä menetelmästä ja käytetyistä tiedoista.

⁽⁵⁾ Jos riveillä VII/a, VII/b ja VIII merkitään useampia laitoksia, merkitään ne eri riveille. Kunkin laitoksen osuus reservissä olevista päästöoikeuksista on laskettava erikseen.

⁽⁶⁾ Käyttää direktiivin 2003/87/EY liitteessä I määriteltyä toimintoluokitusta.

**KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 15 päivänä marraskuuta 2006,**

Kiinasta, Korean tasavallasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevien väritelevisioiden katodisädeputkien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä

(2006/781/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan,

on kuullut neuvoo-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

jille, muille tiedossa oleville yhteisön tuottajille, asianomaisten viejämaiden viranomaisille, vientiä harjoittaville tuottajille, tuojille, käyttäjille ja järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

- (4) Valituksen tehneet tuottajat, muut yhteisön tuottajat, vientiä harjoittavat tuottajat, tuojat ja käyttäjät ilmaisivat kantansa asiasta. Mahdollisuus tulla kuulluiksi myönnettiin kaikille asianomaisille osapuolille, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

A. MENETTELY

1. Menettelyn aloittaminen

- (1) Komissio ilmoitti 11 päivänä tammikuuta 2006 perusasetuksen 5 artiklan mukaisesti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistussa ilmoituksessa, jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus' ⁽²⁾, aloittavansa Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', Korean tasavallasta, jäljempänä 'Korea', Malesiasta ja Thaimaasta, jäljempänä 'asianomaiset maat', peräisin olevien väritelevisioiden katodisädeputkien, jäljempänä 'värikuvaputket', yhteisöön suuntautuvaa tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn.
- (2) Menettely aloitettiin sen jälkeen, kun eurooppalainen epäterveen liiketoiminnan vastainen työryhmä TUBE (Task force against unfair business in Europe), jäljempänä 'valituksen tekijä', oli 29 päivänä marraskuuta 2005 jättänyt valituksen kahden tuottajan, jäljempänä 'valituksen tehneet tuottajat', puolesta; kyseiset tuottajat ovat AB Ekranas, jäljempänä 'Ekranas', ja Ecimex Group A.S., jäljempänä 'Ecimex', ja niiden tuotanto muodostaa pääosan värikuvaputkien koko tuotannosta yhteisössä. Valituksessa esitetty alustava näyttö asianomaisista maista peräisin olevien värikuvaputkien polkumyynnistä ja siitä aiheutuvasta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäväksi menettelyn aloittamiseksi.

- (5) Koska vientiä harjoittavia tuottajia arvioitiin olevan Kiinassa runsaasti, menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa esitettiin polkumyynnin määrittämistä otantamenetelmällä perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti.

- (6) Jotta komissio voisi päättää kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia koskevan otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valita otoksen, kaikkia kiinalaisia vientiä harjoittavia tuottajia pyydettiin ilmoittautumaan ja toimittamaan menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen mukaisesti perustiedot tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyvästä toiminnastaan 1 päivän tammikuuta ja 31 päivän joulukuuta 2005 väliseltä ajalta.

- (7) Ainoastaan kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ilmoittautui ja toimitti pyydetty tiedot asetetussa määräajassa. Näissä oloissa komissio päätti, ettei kiinalaisista vientiä harjoittavista tuottajista tarvitse tehdä otosta.

2. Menettelyn osapuolet

- (3) Komissio ilmoitti menettelyn aloittamisesta virallisesti valituksen tekijälle, valituksessa mainituille yhteisön tuotta-

- (8) Jotta kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat voivat halutessaan esittää markkinatalouskohtelua tai yksilöllistä kohtelua koskevan pyynnön, komissio lähetti lomakkeet pyyntöjen esittämistä varten niille kiinalaisille yrityksille, joita asian tiedettiin koskevan, ja Kiinan viranomaisille. Kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa pyysi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan nojalla markkinatalouskohtelua.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EUVL C 6, 11.1.2006, s. 2.

- (9) Komissio lähetti kyselylomakkeen kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, ja kaikille muille yrityksille, jotka ilmoittautuivat menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Vastaukset saatiin kahdelta kiinalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, yhdeltä korealaiselta, yhdeltä malesialaiselta ja yhdeltä thaimaalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, yhdeltä yhteisön tuojalta, joka on etuyhteydessä yhteen kiinalaisista viejistä sekä korealaiseen viejään, yhdeltä muussa kuin asianomaisessa maassa tai yhteisössä sijaitsevalta kauppiaalta, joka on etuyhteydessä yhteen kiinalaiseen tuottajaan, kolmelta yhteisön tuottajalta sekä yhdeltä etuyhteydettömältä yhteisön käyttäjältä.
- (10) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, siitä aiheutuneen vahingon ja yhteisön edun alustavaa määrittämistä varten tarvitsemansa tiedot. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:
- a) *Yhteisön tuottajat*
- AB Ekranas, Panevezys, Liettua ja siihen etuyhteydessä oleva yritys Farimex SA, Geneve, Sveitsi,
 - Thomson Displays Polska Sp. Zo.o, Piaseczno, Puola, jäljempänä 'Thomson';
- b) *Kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat*
- Beijing Matsushita Color CRT Co., Ltd, Peking,
 - Hua Fei Colour Display Systems Co., Ltd, NanJing, ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja LG Philips Shuguang Electronic Co., Ltd, Changsha;
- c) *Korealainen vientiä harjoittava tuottaja*
- LG Philips Displays Korea Co., Ltd, Soul;
- d) *Malesialainen vientiä harjoittava tuottaja*
- Chunghwa Picture Tubes (Malaysia) Sdn. Bhd., Shah Alam;
- e) *Thaimaalainen vientiä harjoittava tuottaja*
- CRT Display Technology Co., Ltd, Rayong ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja Thai CRT Co., Ltd, Chonburi;
- f) *Etuyhteydessä oleva yhteisön tuoja*
- LG Philips Displays Netherlands BV (Alankomaat).

3. Tutkimusajanjakso

- (11) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän tammikuuta 2005 ja 31 päivän joulukuuta 2005 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahin-

gon määrittämisen kannalta merkittävien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2002 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

- (12) Tarkasteltavana oleva tuote on Kiinasta, Koreasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevat kaikenkokoiset väritelevisioiden katodisädeputket, jäljempänä 'värikuvaputket', videomonitorien katodisädeputket mukaan luettuina, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', jotka yleensä luokitellaan CN-koodeihin 8540 11 11, 8540 11 13, 8540 11 15, 8540 11 19, 8540 11 91 ja 8540 11 99.
- (13) Tarkasteltavana olevassa tuotteessa kuvaruudun läpimitta (eli kuvaputken aktiivinen osa suorana linjana mitattuna) ja kuvaruudun leveys-korkeussuhde voivat olla minkä suuruisia tahansa ja pisteväli (eli kahden samaa väriä olevan viivan etäisyys toisistaan kuvaruudun keskiosassa) on vähintään 0,4 mm. Tuotteet voidaan myös eritellä kuvaputken litteyden mukaan seuraavasti: bulb-tyyppinen iso kuvaputki (semi flat/full square -tyyppiset mukaan luettuina), litteät (flat) kuvaputket sekä real flat- tai flat-slim-kuvaputket. Ne voivat toimia 50, 60 tai 100 Hz:n taajuudella. Kyseisiä tuotteita käytetään pääasiassa, mutta ei yksinomaan, väritelevisiovastaanottimissa.
- (14) Tarkasteltavana olevasta tuotteesta käytetään kuvaruudun läpimitan mukaan yleisesti nimitystä 14 tuuman, 15 tuuman, 20 tuuman jne. kuvaputki, ja sitä myydään tuumakoon perusteella. Sitä myydään markkinoilla yleensä täydellisinä, valmiina kuvaputkina, kuten tekevät myös valituksen tehneet yhteisön tuottajat. Eräät vientiä harjoittavat tuottajat myivät kuitenkin väräkuvaputkia puolivalmiina siten, että niistä puuttui yksi tai useampi osa, yleensä poikkeutuskelayksikkö. Näissä tapauksissa väräkuvaputkiin viitataan "paljaina" kuvaputkina. Tutkimus osoitti, että näillä kuvaputkillla on jo kaikki keskeiset valmiiden väräkuvaputkien fyysiset ja tekniset perusominaisuudet. Tästä syystä ne ovat sama tuote kuin valmiit väräkuvaputket.

2. Samankaltainen tuote

- (15) Menettelyssä todettiin, että Kiinan, Korean, Thaimaan ja Malesian kotimarkkinoilla (Malesiaa käytettiin myös vertailumaana) valmistetut ja myydyt väräkuvaputket ja yhteisön tuotannonalan yhteisössä valmistamat ja myymät väräkuvaputket eivät eronneet toisistaan fyysisiltä ja teknisiltä perusominaisuuksiltaan eivätkä käyttötarkoituksiltaan.

- (16) Tämän vuoksi näiden tuotteiden katsotaan olevan perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

C. POLKUMYYNTI

1. Markkinatalouskohtelu

- (17) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaan Kiinasta peräisin olevaa tuontia koskevissa polkumyyntitutkimuksissa normaaliarvo on määritettävä kyseisen artiklan 1–6 kohdan mukaisesti niiden tuottajien osalta, joiden todetaan täyttävän perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa vahvistetut vaatimukset. Kyseiset vaatimukset ovat lyhyesti seuraavat:

— liiketoimintaa koskevat päätökset tehdään markkina-signaalien perusteella ilman merkittävää valtion puutumista, ja kustannukset heijastavat markkina-arvoa,

— yrityksillä on yksi ainoa selkeä kirjanpito, joka on riippumattoman tarkastuksen kohteena kansainvälisten kirjanpitonormien mukaisesti ja jota sovelletaan kaikkeen toimintaan,

— aiemmasta keskusjohtoisesta talousjärjestelmästä johdettuja merkittäviä vääristymiä ei ole,

— konkurssi- ja omaisuuslainsäädäntö takaavat toiminnan vakauden ja oikeusvarmuuden,

— valuuttamuunnokset tehdään markkinahintaan.

- (18) Kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa pyysi perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla markkinatalouskohtelua ja palautti asianomaisen hakemuslomakkeen annetussa määräajassa. Markkinatalouskohtelun pyytämiseen tarkoitettua lomakkeen toimitti myös yksi Kiinassa sijaitseva yritys, joka on etuyhteydessä yhteen vientiä harjoittavista tuottajista ja osallistuu tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon. Komission vakiintuneena käytäntönä on selvittää, täyttävätkö keskenään etuyhteydessä olevat yritykset kokonaisuutena markkinatalouskohtelun myöntämisedellytykset. Kyseisten kolmen yrityksen osalta komissio hankki ja tarkasti kaikki markkinatalouskohtelupyynnössä esitetyt, tarpeellisia pitämänsä tiedot yritysten toimitiloihin tehtyjen tarkastusten avulla.

- (19) Tutkimuksessa kävi ilmi, että kaikki markkinatalouskohtelua pyytäneet yritykset täyttivät markkinatalouskohtelun myöntämisedellytykset.

- (20) Markkinatalouskohtelun saaneet kaksi kiinalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa ovat seuraavat:

— Beijing Matsushita Color CRT Co., Ltd, Peking,

— Hua Fei Colour Display Systems Co., Ltd, NanJing, ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja LG Philips Shuang Electronic Co., Ltd, Changsha.

2. Normaaliarvo

2.1 Yleiset menetelmät

- (21) Jäljempänä kuvattuja yleisiä menetelmiä on sovellettu kaikkiin korealaisiin, thaimaalaisiin ja malesialaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin sekä markkinatalouskohtelun saaneisiin kiinalaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin. Näin ollen polkumyyntiä koskevat päätelmät esitetään jäljempänä siten, että kunkin asianomaisen viejämäärän osalta esitetään ainoastaan kyseistä maata erityisesti koskevat tiedot.

2.1.1 Yleinen edustavuus

- (22) Komissio tutki ensin perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti, oliko kukin vientiä harjoittava tuottaja myynyt tarkasteltavana olevaa tuotetta edustavassa määrin riippumattomille asiakkaille kotimarkkinoilla eli oliko kyseisen myynnin kokonaismäärä vähintään 5 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön suuntautuvan vientimyynnin kokonaismäärästä.

2.1.2 Tuotelajien vertailu

- (23) Komissio yksilöi tämän jälkeen ne kotimarkkinoitten kokonaismyynniltään edustavien vientiä harjoittavien tuottajien kotimarkkinoillaan myymät tarkasteltavana olevan tuotteen tuotelajit, jotka ovat samanlaisia kuin yhteisöön vietäväksi myytävät lajit tai suoraan verrattavissa niihin. Käytetyt kriteerit ovat seuraavat: kuvaruudun läpimitta tuumina, leveys-kerkeussuhde, kuvaputken tyyppi (bulb, flat screen tai flat slim), pistekoko millimetreinä ja taajuus.

2.1.3 Tuotelajikohtainen edustavuus

- (24) Kunkin vientiä harjoittavien tuottajien kotimarkkinoillaan myymän ja yhteisöön vietäväksi myydyn tuotelajin kanssa suoraan vertailukelpoiseksi todetun tuotelajin osalta tutkittiin, oliko kotimarkkinamyynni ollut perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi riittävän edustavaa. Tietyn tuotelajin kotimarkkinamyynniä pidettiin riittävän edustavana, jos sen myynti kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille tutkimusajanjakson aikana oli vähintään 5 prosenttia yhteisöön viedyn vastaavan tuotelajin kokonaismyynnimäärästä.

2.1.4 Tavanomaisen kaupankäynnin määrittäminen

- (25) Tämän jälkeen komissio tutki kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta jokaisessa viejämaassa, voitiinko kunkin kotimarkkinamyynniltään edustavan tuotelajin kotimarkkinamyyntiä pitää tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneena perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (26) Tämä tehtiin määrittämällä riippumattomille asiakkaille tapahtuneen kannattavan kotimarkkinamyynnin osuus tutkimusajanjakson aikana kunkin viedyn tuotelajin osalta.
- (27) Jos tuotelajin kokonaismyyntimäärästä enintään 80 prosenttia oli kannattavaa tai jos kyseisen tuotelajin painotettu keskihinta oli tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä yksinomaan kyseisen tuotelajin kannattavan myynnin painotettu keskiarvo edellyttäen, että kannattavan myynnin osuus tuotelajin kokonaismyyntimäärästä oli vähintään 10 prosenttia.
- (28) Tapauksissa, joissa jonkin tuotelajin kannattavan myynnin määrä oli alle 10 prosenttia sen kokonaismyynnin määrästä, kyseisen lajin myyntiä pidettiin riittämättömänä, eikä kotimarkkinahinnan katsottu soveltuvan normaaliarvon määrittämisen perustaksi.
- (29) Jos normaaliarvon määrittämiseen ei voitu käyttää vientiä harjoittavan tuottajan myymän tietyn tuotelajin kotimarkkinahintoja, oli sovellettava toista menetelmää. Tällöin komissio määrittä laskennallisen normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (30) Normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti lisäämällä yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien keskimääräisiin tuotantokustannuksiin tutkimusajanjaksona niiden samankaltaisen tuotteen myyntiin kotimarkkinoilla tavanomaisessa kaupankäynnissä liittyneet myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä kyseisten tuottajien saama painotettu keskimääräinen voitto. Ilmoitettuja tuotantokustannuksia ja myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia oikaistiin tarvittaessa, ennen kuin niitä käytettiin tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen myynnin määrittämiseen ja normaaliarvojen muodostamiseen.

2.2 Kiina

2.2.1 Markkinatalouskohtelun saaneet yritykset

- (31) Koska molemmat kiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat saivat markkinatalouskohtelun, niille määritettiin normaaliarvo 21–30 kappaleessa vahvistettujen menettelyjen

mukaisesti käyttämällä perustana kyseisten tuottajien toimittamia tietoja tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinahinnoista ja tuotantokustannuksista. Normaaliarvo voitiin laskea tosiasiallisten kotimarkkinahintojen perusteella, sillä yrityksillä oli kaikkien tuotelajien osalta riittävästi kotimarkkinamyyntiä tavanomaisessa kaupankäynnissä. Kun määritettiin normaaliarvo yhdelle vientiä harjoittavista tuottajista, johon yksi tuottaja oli etuyhteydessä, käytettiin konsolidoituja tietoja molempien yritysten kotimarkkinahinnoista ja tuotantokustannuksista.

2.2.2 Vertailuma

- (32) Kun kyse on siirtymätalousmaista, on niille yrityksille, joille ei myönnetä markkinatalouskohtelua, perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti määritettävä normaaliarvo vertailumaassa käytettävien hintojen tai vastaavan laskennallisen arvon perusteella.
- (33) Komissio totesi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa aikovansa käyttää vertailumaana Malesiaa määrittäessään normaaliarvoa Kiinan osalta ja pyysi asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia asiasta.
- (34) Yksikään asianomaisista osapuolista ei vastustanut Malesian käyttämistä vertailumaana.
- (35) Ottaen huomioon edellä esitetyt perusteet sekä se, että Malesian markkinat ovat kilpailut ja kooltaan edustavat, päätettiin, että Malesia soveltuu perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi vertailumaaksi.

2.3 Korea, Malesia, Thaimaa

- (36) Kustakin edellä mainitusta maasta olevalle ainoalle yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle määritettiin normaaliarvo 21–30 kappaleessa vahvistettujen menettelyjen mukaisesti. Malesialaisen tuottajan tapauksessa normaaliarvo voitiin laskea tosiasiallisten kotimarkkinahintojen perusteella, sillä yrityksellä oli kaikkien tuotelajien osalta riittävästi kotimarkkinamyyntiä tavanomaisessa kaupankäynnissä. Normaaliarvo muodostettiin korealaisen tuottajan tapauksessa yhdelle yhteensä kahdesta yhteisöön viedystä tuotelajista ja thaimaalaisen tuottajan tapauksessa yhdelle ainoalle tuotelajille. Määritettäessä normaaliarvoa thaimaalaiselle yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle käytettiin perustana konsolidoituja tietoja kyseisen yrityksen sekä siihen etuyhteydessä olevan tuottajan kotimarkkinahinnoista ja tuotantokustannuksista, sillä kyseiset yritykset toimivat yhtenä täysin integroituneena liiketoimintakokonaisuutena tarkasteltavana olevan tuotteen osalta. Kun määritettiin normaaliarvo yhdelle vientiä harjoittavista tuottajista, johon yksi tuottaja oli etuyhteydessä, käytettiin konsolidoituja tietoja molempien yritysten kotimarkkinahinnoista ja tuotantokustannuksista.

3. Vientihinta

- (37) Yhteisössä sijaitseville etuyhteydessä oleville loppukäyttäjille (väritelevisioiden valmistajille) suuntautuvaa vientimyyntiä ei otettu huomioon polkumyymintimarginaalia koskevissa laskelmissa, sillä loppukäyttäjien valmistama tuote ei kuulunut tutkimukseen. Kyseinen myynti oli määrältään suhteellisen vähäistä (hieman yli 10 prosenttia kyseisten yritysten EU:hun suuntautuvan viennin kokonaismäärästä), ja etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuvan myynnin katsottiin antavan edustavan kuvan.
- (38) Niissä tapauksissa, joissa tarkasteltavana olevaa tuotetta oli viety yhteisöön riippumattomille asiakkaille, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti eli tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella.
- (39) Jos myynti oli tapahtunut etuyhteydessä olevan tuojan kautta, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle. Tällöin tehtiin oikaisuja tuonnin ja jälleenmyynnin välisten eri kustannusten, myös myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten, sekä kertyneiden voittojen huomioon ottamiseksi.
- (40) Jos myynti oli tapahtunut yhteisön ulkopuolella sijaitsevan etuyhteydessä olevan kauppiaan kautta, vientihinta määritettiin sen hinnan perusteella, jolla tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomille ostajille yhteisössä.

3.1 Kiina

- (41) Toinen kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja vei tuotetta yhteisöön joko suoraan riippumattomille asiakkaille tai kahden yhteisössä sijaitsevan etuyhteydessä olevan yrityksen välityksellä. Toinen vientiä harjoittava tuottaja vei tuotetta yhteisöön riippumattomille asiakkaille yksinomaan yhteisön ulkopuolella sijaitsevan etuyhteydessä olevan yrityksensä kautta.
- (42) Toinen ensiksi mainittuun vientiä harjoittavaan tuottajaan etuyhteydessä olevista yrityksistä ei toiminut tutkimuksessa yhteistyössä: se ei toimittanut vastausta kyselylomakkeeseen, joka oli tarkoitettu tarkasteltavana olevan tuotetta Euroopan yhteisöön myyville tai markkinoiville etuyhteydessä oleville yrityksille. Vientiä harjoittava tuottaja väitti, että kyseisen yrityksen kautta toteutunutta myyntiä ei tulisi pitää etuyhteydessä tapahtuneena myyntinä, koska tuottajan mukaan asianomaisten yritysten välillä ei enää tosiasiallisesti ollut yhteyttä. Joka tapauksessa ainakin tutkimusajanjakson aikana yritysten välillä oli oikeudellinen yhteys tietyistä yhteisön tullikooduksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽¹⁾ 143 artiklassa määritellyllä tavalla, sillä niillä oli yhteinen

emoyhtiö. Ottaen huomioon tämän ilmeisen osittaisen yhteistyön komissio määräti kyseisen etuyhteydessä olevan, yhteistyöstä kieltäytyneen yrityksen kautta tapahtuneen myynnin vientihinnan käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti ilmoitettuaan ensin yhteistyön puuttumisen seurauksista kyseiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle.

- (43) Vientiä harjoittava tuottaja väitti lisäksi, että mikäli kyseisiä yrityksiä pidettäisiin etuyhteydessä olevina, olisi yhteistyöstä kieltäytyneen etuyhteydessä olevan yrityksen kautta tapahtunutta myyntiä lopulliselle asiakkaalle myös pidettävä etuyhteydessä tapahtuneena myyntinä ottaen huomioon lopullisen asiakkaan ja vientiä harjoittavan tuottajan emoyhtiön välillä sovitut yksinoikeusjärjestelyt, minkä vuoksi kyseinen myynti olisi jätettävä huomiotta laskettaessa polkumyymintimarginaalia. Myyntiä kyseiselle lopulliselle asiakkaalle pidettiin kuitenkin etuyhteydettömänä myyntinä, sillä asetuksen (ETY) N:o 2454/93 143 artiklan 2 kohdassa säädetyt edellytykset eivät täytyneet. Kyseessä olevalta ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta lasketut jälleenmyyntihinnat määritettiin lisäämällä siirtohintaan kate, joka todettiin yhteistyössä toimineen etuyhteydessä olevan tuojan tapauksessa. Yhteisön rajalla -vientihinnan määrittämistä varten tehtiin edellä selostetulla tavalla laskettuun jälleenmyyntihintaan samat oikaisut kuin yhteistyössä toimineen tuojan tapauksessa (tuonnin ja myynnin välillä aiheutuneet kustannukset, myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja kohtuullinen voitto).
- (44) Koska riippumattomat tuojat eivät toimineet yhteistyössä ja koska värikuvaputket kuuluvat samaan viihde-elektronikan alaan kuin väritelevisiovastaanottimet, katsottiin, että on kohtuullista käyttää 5 prosentin voittomarginaalia, jota käytettiin väritelevisiovastaanottimia koskeneessa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä ⁽²⁾.

3.2 Korea

- (45) Ainoa yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja vei tarkasteltavana olevaa tuotetta etuyhteydessä olevan tuojan kautta yhteisöön. Siksi vientihinta määritettiin riippumattomilta asiakkailta veloitetujen jälleenmyyntihintojen perusteella.
- (46) Oikaisua varten käytettiin 44 kappaleessa ilmoitettua voittomarginaalia.

3.3 Malesia, Thaimaa

- (47) Molemmat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat veivät tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön riippumattomille asiakkaille. Tämän vuoksi vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella.

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 883/2005 (EUVL L 148, 11.6.2005, s. 5).

⁽²⁾ Ks. neuvoston asetuksen (EY) N:o 1531/2002 (EYVL L 231, 29.8.2002, s. 1) johdanto-osan 59 kappale.

4. Vertailu

- (48) Normaaliarvoa ja vientihintoja verrattiin noudettuna lähtäjältä -tasolla ja samassa kaupan portaassa. Jotta normaaliarvon ja vientihintojen vertailu olisi tasapuolinen, otettiin hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti.
- (49) Kaikille tutkituille vientiä harjoittaville tuottajille tehtiin tällä perusteella oikaisut kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus-, liittämis-, pakkaus- ja luottokustannusten, palkkioiden ja myynnin jälkeisten kustannusten (vakuus/takuu jne.) erojen huomioon ottamiseksi aina, kun se katsottiin aiheelliseksi.
- (50) Yksi kiinalainen vientiä harjoittava tuottaja ja ainoa korealainen yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja vaativat valuutan muuntamisesta johtuvaa oikaisua perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan j alakohdan nojalla. Ne väittivät paikallisten valuuttojen (CNY:n ja KRW:n) heikentyneen euroon nähden tutkimusajanjakson aikana ja vaativat sen vuoksi vastaavan suuruista oikaisua yhteisöön suuntautuvan vientimyynnin euromääräiseen laskutussummaan. Asiaa tutkittaessa todettiin, että molemmat valuutat olivat – väitteistä poiketen – vahvistuneet euroon nähden tutkimusajanjakson aikana. Näin ollen vaatimukset hylättiin asiaankuulumattomina.
- (51) Samat vientiä harjoittavat tuottajat vaativat kaupan portaasta johtuvaa oikaisua perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan d alakohdan ii alakohdan nojalla, sillä vientimyynti yhteisöön tapahtui niiden mukaan jakelijoille, kun taas kotimarkkinamyynti suuntautui loppukäyttäjille. Asiaa tutkittaessa todettiin, että ensimmäiset riippumattomat asiakkaat olivat loppukäyttäjät molemmilla markkinoilla. Näin ollen vaatimus hylättiin perusteettomana.
- (52) Samat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat vaativat muista tekijöistä johtuvaa oikaisua perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan k alakohdan nojalla. Yritykset totesivat, että litteiden näyttöjen aiheuttaman kilpailun vuoksi värikuvaputkien hinnat olivat laskeneet voimakkaasti tutkimusajanjakson aikana, mikä vaikutti eri tavalla yritysten veloittamiin kotimarkkina- ja vientihintoihin. Yritysten mukaan tämä johtui siitä, että niiden vientitoiminta keskittyi vain yhteen tutkimusajanjakson osaan, kun taas kotimarkkinamyynnin määrä jakautui tasaisesti koko tutkimusajanjakson ajalle. Vaatimusta ei kuitenkaan hyväksytty, sillä ei ollut osoituksia siitä, että tämä tekijä olisi vaikuttanut hintojen vertailukelpoisuuteen, eikä siitä, että asiakkaat olisivat kyseisen tekijän johdosta jatkuvasti maksaneet eri hintoja kotimarkkinoilla.
- (53) Oikaisuja tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan nojalla myös Kiinan arvonlisäveron palautuksessa ilmenneiden erojen huomioon ottamiseksi, koska vientimyyntiä koskevan arvonlisäveron palautuksen to-

dettiin olevan pienempi kuin kotimarkkinamyyntiä koskevan.

- (54) Yhdelle kiinalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle, joka vei tarkasteltavana olevaa tuotetta etuyhteydessä olevan, yhteisön ulkopuolella sijaitsevan kauppiaan kautta, myönnettiin myös oikaisu vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla, koska kyseisen kauppiaan toiminta muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa. Tämän artiklan nojalla tehtävän oikaisun määräksi vahvistettiin 2 prosenttia, koska tätä tasoa pidettiin kohtuullisena verrattuna niihin palkkioihin, joita maksettiin tarkasteltavana olevan tuotteen kauppaan osallistuville riippumattomille välittäjille.

5. Polkumyymintarginaali

5.1 Yksilölliset polkumyymintarginaalit

- (55) Kaikille tutkituille vientiä harjoittaville tuottajille määritettiin polkumyymintarginaalit perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti vertailemalla tuotelajikohtaisesti normaaliarvon painotettua keskiarvoa ja edellä kuvatun mukaisesti määritettyä vientihinnan painotettua keskiarvoa.
- (56) Komission käytäntönä on ollut määrittää etuyhteydessä oleville vientiä harjoittaville tuottajille tai samaan ryhmään kuuluville vientiä harjoittaville tuottajille vain yksi painotettu keskimääräinen polkumyymintarginaali yksilöllisten polkumyymintarginaalien perusteella. Tämä johtuu etenkin siitä, että yksilöllisten tullien laskeminen voisi rohkaista yrityksiä kiertämään polkumyymintoihinpiteitä ja siten tehdä niistä tehottomia, koska keskenään etuyhteydessä olevilla vientiä harjoittavilla tuottajilla olisi mahdollisuus ohjata yhteisöön suuntautuva vientinsä sen yrityksen kautta, jonka yksilöllinen polkumyymintarginaali on alhaisin.
- (57) Tämän käytännön mukaisesti kiinalaisille yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville samaan ryhmään kuuluville tuottajille (Hua Fei Colour Display Systems Co., Ltd ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja LG Philips Shuguang Electronic Co., Ltd) määritettiin yksi ainoa polkumyymintarginaali. Vastaavasti samaan ryhmään kuuluville thaimaalaisille yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille (CRT Display Technology Co., Ltd ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja Thai CRT Co., Ltd) määritettiin yksi ainoa polkumyymintarginaali.
- ##### 5.2 Koko maan kattavat marginaalit
- (58) Niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka eivät vastanneet komission kyselyyn eivätkä muuten ilmoittautuneet, polkumyymintarginaali määritettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(59) Jotta oli mahdollista määrittää koko maan kattava polkumyymintimarginaali kaikille yhteistyöhön osallistumattomille vientiä harjoittaville tuottajille, vahvistettiin ensin osallistumattomuuden taso. Sitä varten verrattiin yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittaman yhteisöön suuntautuneen viennin määrää Eurostatin vastaaviin tuontitilastoihin.

(60) Malesiassa ja Thaimaassa yhteistyöhön osallistumisen aste oli alhainen eli alle 80 prosenttia, ja niiden tapauksessa katsottiin aiheelliseksi määrittää yhteistyöhön osallistumattomien vientiä harjoittavien tuottajien polkumyymintimarginaali korkeammaksi kuin korkein yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille määritetty polkumyymintimarginaali. On nimittäin syytä olettaa, että yhteistyön vähäisyys on seurausta siitä, että asianomaisen maan yhteistyöhön osallistumattomien vientiä harjoittavien tuottajien harjoittama polkumyymintimarginaali on yleensä laajempaa kuin minkään yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan polkumyymintimarginaali. Ei myöskään ollut viitteitä siitä, että yksikään yhteistyöhön osallistumaton yritys olisi harjoittanut polkumyymintimarginaalia vähäisemmässä määrin, eikä yhteistyöstä kieltäytyminen saisi johtaa millään tavoin edullisempaan kohteluun. Polkumyymintimarginaalit vahvistettiin sen vuoksi tasolle, joka vastasi asianomaisissa maissa yhden yhteistyössä toimineen tuottajan myymille asianomaisen tuotteen edustaville lajeille määritettyjä korkeimpia polkumyymintimarginaaleja tai asianomaisissa maissa yhden yhteistyössä toimineen tuottajan vastaaville liiketoimille määritettyjä korkeimpia polkumyymintimarginaaleja.

(61) Korean tasavallassa todettu erittäin vähäinen yhteistyöhön osallistuminen – vain 2 prosenttia kokonaisvientimäärästä Eurostatin tilastotietojen mukaan – osoittaa selvästi, että huomattavat vientiä harjoittavat tuottajat ovat tarkoituksellisesti kieltäytyneet yhteistyöstä. Koska muita asian kannalta merkityksellisiä tietoja ei ollut, tässä erikoisessa tilanteessa katsottiin aiheelliseksi vahvistaa yhteistyöhön osallistumattomien yritysten polkumyymintimarginaali tasolle, joka vastaa valituksessa ilmoitettua edustavan tuotelajin polkumyymintimarginaalia, eli 15,0 prosentiksi. Valituksessa ilmoitettu polkumyymintimarginaalin suuruus tarkistettiin julkaistuista hintaluetteloista ja Eurostatin tilastoista.

(62) Kiinan tapauksessa yhteistyöhön osallistumisen aste oli erittäin korkea: yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien ilmoittama yhteisöön suuntautuneen viennin määrä oli tutkimusajanjakson aikana suurempi kuin Eurostatin tietojen mukaiset tuontimäärät, eikä ollut syytä uskoa, että yksikään vientiä harjoittava tuottaja olisi tarkoituksellisesti kieltäytynyt yhteistyöstä. Jotta oli mahdollista tehdä ero niiden yhteistyössä toimineiden kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien, joille kaikille oli myönnetty markkinatalouskohtelu, sekä mahdollisten muiden, tutkimuksessa yhteistyöhön osallistumattomien kiinalaisten vientiä harjoittavien tuottajien välillä, katsottiin aiheelliseksi vahvistaa Kiinalle koko maan kattava polkumyymintimarginaali, joka määritettiin vertaamalla Eurostatin tietojen perusteella myydyimpien edustavien tuo-

telajien vientihintoja ja samojen tuotelajien normaaliarvoa vertailumaassa.

(63) Polkumyymintimarginaalit ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana ovat seuraavat:

a) *Kiina*

— Beijing Matsushita Color CRT Co., Ltd	0 %
— Hua Fei Colour Display Systems Co., Ltd ja LG Philips Shuguang Electronic Co., Ltd	25,5 %
— kaikki muut yritykset	28,3 %

b) *Korean tasavalta*

— LG Philips Display Korea Co., Ltd	0 %
— kaikki muut yritykset	15,0 %

c) *Malesia*

— Chunghwa Picture Tubes Sdn Bhd	5,1 %
— kaikki muut yritykset	14,5 %

d) *Thaimaa*

— Thai CRT Co., Ltd ja CRT Display Technology Co., Ltd	41,4 %
— kaikki muut yritykset	47,2 %

D. VAHINKO

1. Yhteisön tuotanto ja yhteisön tuotannonala

(64) Seitsemän yhteisön tuottajaa tuotti samankaltaista tuotetta tutkimusajanjakson aikana. Neljä näistä tuottajista on kuitenkin etuyhteydessä asianomaisissa maissa sijaitseviin viejiin. Viejiin olevien yhteyksiensä vuoksi kyseiset neljä tuottajaa saattoivat siis säästyä vahingollisen polkumyynnin kielteisiltä vaikutuksilta. Tästä on osoituksena myös se, että kyseiset tuottajat eivät toimineet menettelyssä yhteistyössä. Pidettiin aiheellisena jättää niiden tuotanto yhteisön tuotannon ulkopuolelle sekä jättää ne yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle. Kaksi kyseisistä neljästä tuottajasta on lakkauttanut tuotannon lopullisesti tutkimusajanjakson jälkeen.

(65) Kolmen tuottajan – Ekranasin, Ecimexin ja Thomsonin – tuotanto muodostaa näin ollen perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua koko yhteisön tuotannon.

- (66) Kuten edellä 2 kappaleessa todetaan, valitus tehtiin kahden yhteisön tuottajan, Ekranasin ja Ecimexin, puolesta. Kyseisten valituksen tekijöiden todettiin edustavan pääosaa tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön kokonaistuotannosta, toisin sanoen yli 40:tä prosenttia.
- (67) On syytä huomata, että molemmat valituksen tekijät, jotka tuottivat samankaltaista tuotetta tutkimusajanjakson aikana, lopettivat tuotannon ja jättivät konkurssihakemuksen vuoden 2006 alkupuoliskolla. Koska konkurssimenettelyt ovat toistaiseksi kesken, on vielä epäselvää, jatkavatko Ekranas ja Ecimex värikuvaputkien tuotantoa. Menettelyn aloittamisen jälkeen Thomson ilmoitti komissiolle tukevuksensa TUBEn tekemää valitusta ja toimi tutkimuksessa asianmukaisesti yhteistyössä. Koska kyseisten kahden tuottajan toiminnan lopullisesta päättämisestä ei ole tietoja, Ekranas ja Ecimex luetaan yhä mukaan yhteisön tuotannonalaan. Ekranasin, Ecimexin ja Thomsonin katsotaan näin ollen muodostavan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa ja 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannonalan, ja niistä käytetään jäljempänä nimitystä 'yhteisön tuotannonala'.

2. Yhteisön kulutus

- (68) Yhteisön kulutusta määritettäessä otettiin huomioon yhteisön tuotannonalan oman tuotannon myynti yhteisön markkinoilla, muiden tuottajien ilmoittamat myyntimäärät sekä Eurostatilta saadut tuontimääriä koskevat tiedot.
- (69) Tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön markkinat pienenevät vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana noin 14 prosenttia. Yhteisön kulutus oli noin 9,5 miljoonaa kappaletta vuonna 2002 ja noin 8,2 miljoonaa kappaletta tutkimusajanjakson aikana. Kulutus laski 2 prosenttia vuonna 2003, nousi 7 prosenttiyksikköä vuonna 2004 ja laski nopeasti noin 20 prosenttiyksikköä tutkimusajanjakson aikana.

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
EY:n kokonaiskulutus (kappaleina)	9 540 185	9 387 212	10 023 216	8 170 802
Indeksi (2002 = 100)	100	98	105	86

- (70) Alustavien päätelmien ilmoittamisen jälkeen valituksen tekijä kiisti menetelmän, jota komissio oli käyttänyt kulutuksen määrittämiseen. Valituksen tekijä väitti, että i) edellä 64 kappaleessa esitetystä tiedoista päätellen asianomaisissa maissa sijaitseviin viejiin etuyhteydessä olevien yhteisön tuottajien myynti oli jätetty kokonaan kulutuslaskennan ja vahinkoanalyysin ulkopuolelle ja että ii) tietyt kytkösmarkkinoilla myydyt määrät, joiden toimittajana oli yksi edellä 67 kappaleessa mainituista kolmesta yhteisön tuottajasta, oli perusteettomasti jätetty kulutuslaskennan ulkopuolelle ja että ne olisi täytynyt ottaa huomioon kulutusta laskettaessa.
- (71) Väitteen i osalta on huomattava, että edellä oleva 64 kappale koskee ainoastaan yhteisön tuotannonalan määrittelmää ja koko yhteisön tuotannon määrittämistä perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti eikä yhteisön kokonaiskulutuksen laskentaa. Yhteisön kulutusta määritettäessä otettiin huomioon niiden tuottajien myynti, jotka oli jätetty yhteisön tuotannonalan määrittelmän ja yhteisön tuotannonalan tuotannon ulkopuolelle. Tämä käy ilmi myös edellä olevasta 68 kappaleesta sekä valituksen tekijälle ilmoitetuista erityisistä tiedoista, joiden mukaan kyseessä oleva myyntimäärä oli noin 3 miljoonaa kappaletta tutkimusajanjakson aikana. Kulutusta määritettäessä on näin ollen otettu huomioon kaikki ne yhteisössä sijaitsevat tuottajat, jotka valituksen tekijän ja komission tietojen mukaan harjoittivat toimintaa vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Yhteisön tuotannonalan määrittelmän ulkopuolelle suljetut tuottajat oli kuitenkin jätettävä huomiotta yhteisön tuotannonalan tilanteen tarkastelussa juuri siitä syystä, että niitä ei luettu mukaan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaiseen yhteisön tuotannonalaan. Tästä syystä väite i hylätään.

- (72) Väitteen ii kohdalla on totta, että komissio jätti tietyt myyntimäärät kulutuslaskennan ulkopuolelle eikä ottanut niitä huomioon tarkastellessaan joitakin keskeisiä vahinkoindikaattoreita, kuten myyntimääriä ja -hintoja, markkinaosuuksia ja kannattavuutta, koska myynnin katsottiin kyseisissä tapauksissa tapahtuneen kytkösmarkkinoilla. Komission pitkäaikaisen käytännön mukaisesti kytkösmarkkinamyynni erotetaan avoimilla markkinoilla tapahtuvasta myynnistä, sillä vain avoimilla markkinoilla tapahtuvassa myynnissä on keskinäistä kilpailua⁽¹⁾. Toisin sanoen kytkösmarkkinamyynni ei kilpaile vapailla markkinoilla myytyjen tuotteiden kanssa, eikä polkumyynnillä tapahtuva tuonti vaikuta kytkösmarkkinamyynniin. Tällä tuotannonalalla useimmilla samankaltaista tuotetta valmistavilla suurilla tuottajilla (toisin kuin kahdella valituksen tehneellä tuottajalla) on myös jatkojalostustoimintaa, jossa ne valmistavat kuvaputkista televisiovastaanottimia. Komissio jätti tarkastelun ulkopuolelle esimerkiksi Sonyn kytkösmarkkinamyynnin, ja valituksen tekijä tuki tätä lähestymistapaa. Samoja menetelmiä on sovellettu johdonmukaisesti kaikkiin yhteisön tuottajiin, kuuluvatpa ne sitten yhteisön tuotannonalaa tai edellä 64 kappaleessa tarkoitettuihin ”muihin yhteisön tuottajiin”.
- (73) Tarkastellessaan väitteessä ii mainittuja kytkösmarkkinoilla myytyjä määriä komissio totesi, että nykyisin nimellä Thomson Displays Polska Sp. Zo.o, Piaseczno, Puola, toimiva kuvaputkitechdas muodosti yhdessä televisiovastaanottimia valmistavan Zyrardowin tehtaan (Puola) kanssa heinäkuuhun 2004 asti yhden ainoan TMM Polska -nimisen oikeudellisen yksikön, jonka emoyhtiö Thomson SA omisti kokonaan. Vakiintuneen käytännön mukaisesti komissio katsoi, että kyseessä oli integroitunut tuottaja ja että samankaltaisen tuotteen toimitukset Piasecznon kuvaputkitechtaalta televisiovastaanottimia valmistavalle Zyrardowin tehtaalle olivat sisäisiä siirtoja ja näin ollen niitä oli pidettävä kytkösmarkkinoilla siirtohinnoin tapahtuneena myyntinä. Valituksen tekijä tosiasiaa myönsikin siirtohinnoittelun todetessaan, että *Thomson Displayn ja Thomson's CTV displayn välinen suhde on saattanut vaikuttaa hintoihin, mutta ei missään tapauksessa määriin*. Näin ollen komissio vahvistaa, että näitä siirtoja ei voida rinnastaa vapailla markkinoilla tapahtuvaan myyntiin.
- (74) Selvyyden vuoksi on lisäksi todettava, että jos kyseinen kytkösmarkkinoilla tapahtunut myynti sisällytettäisiin kulutukseen (ks. jäljempänä oleva taulukko), vain kokonaismäärät muuttuisivat, mutta suuntaus – eli kysynnän huomattava supistuminen tutkimusajanjakson aikana – muistuttaisi suuresti edellä 69 kappaleessa selostettua kehitystä. Tästä syystä väite ii hylätään.

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
EY:n kokonaiskulutus kytkösmarkkinamyynnin ja muun kuin kytkösmarkkinamyynnin perusteella (kappaleina)	15 655 283	14 243 625	12 850 690	9 425 280
Indeksi (2002 = 100)	100	91	82	60

3. Asianomaisista maista tuleva tuonti

a) Tarkasteltavana olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi

- (75) Komissio tutki, olisiko asianomaisista maista tulevaa tuontia arvioitava kumulatiivisesti perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädettyjen arviointiperusteiden mukaisesti. Komissio tarkisti, i) että kullekin asianomaiselle maalle vahvistettu polkumyymintamarginaali on perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa määriteltyä vähimmäistasoa suurempi ja ii) että tuotujen tuotteiden ja yhteisön samankaltaisen tuotteen väliset kilpailuedellytykset ovat samat.
- (76) Ensinnäkin on huomata, että seuraavan, yksinomaan polkumyynnillä tapahtunutta tuontia käsittelevän tarkastelun ulkopuolelle on jätetty asianmukaisesti tiedot, jotka koskevat Beijing Matsushita Color CRT Co., Ltd -yritystä ja LG Philips Display Korea Co., Ltd -yritystä eli niitä kahta asianomaisissa maissa sijaitsevaa, vientiä harjoittavaa tuottajaa, joiden ei havaittu tuoneen tarkasteltavana olevaa tuotetta polkumyynnillä. Lisätietona voidaan mainita, että kahden edellä mainitun tuottajan tuonti oli tutkimusajanjakson aikana vähäistä, huomattavasti vähemmän kuin 1 prosentti yhteisön kulutuksesta.

⁽¹⁾ Ks. erityisesti kuumavalssattuja keloja koskeva tapaus, komission päätöksen N:o 283/2000/EHTY (EYVL L 31, 5.2.2000, s. 15) johdanto-osan 37–49 kappale.

- (77) Kunkin asianomaisen maan polkumyymtimarginaalin todettiin olevan perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa määriteltä vähimmäistasoa suurempi, eikä kustakin asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ollut perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdan mukaisesti vähäpätöinen, sillä maiden markkinaosuudet olivat 3,6–6,5 prosenttia tutkimusajanjakson aikana. Kun asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kilpailuedellytyksiä verrattiin yhteisön samankaltaisen tuotteen kilpailuedellytyksiin, niiden havaittiin olevan samanlaiset. Tästä oli osoituksena se, että asianomaisista maista tuotu tarkasteltavana oleva tuote ja yhteisön tuotannonalan tuottama ja yhteisön markkinoilla myymä samankaltainen tuote olivat samanlaiset, kilpailivat keskenään ja niiden jakelu tapahtui samojen kaupan kanavien kautta. Lisäksi kaikki tuontimäärät olivat huomattavia ja johtivat huomattaviin markkinaosuuksiin.
- (78) Edellä esitetyn perusteella katsottiin, että kaikki perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyivät. Asianomaisista neljästä maasta polkumyynnillä tapahtunutta tuontia tarkasteltiin tästä syystä kumulatiivisesti.

b) *Määrä*

- (79) Asianomaisista maista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnillä tapahtunut tuonti yhteisöön oli tutkimusajanjakson aikana hieman alle 1,6 miljoonaa kappaletta eli lähellä vuoden 2002 vastaavaa lukua. Kehitys näyttää vakaalta, mutta sen taustalla on voimakkaita vaihteluja vuosina 2003 ja 2004 sekä tutkimusajanjaksona. Tuonti kasvoi 44 prosenttia vuonna 2003, pieneni 3 prosenttiyksikköä vuonna 2004 ja pieneni edelleen 44 prosenttiyksikköä tutkimusajanjakson aikana.

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä (kappaleina)	1 626 027	2 337 736	2 296 547	1 585 294
Indeksi (2002 = 100)	100	144	141	97
Asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuus	17,0 %	24,9 %	22,9 %	19,4 %
Asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat (euroina/kappale)	50	43	32	39
Indeksi (2002 = 100)	100	85	64	76

c) *Markkinaosuus*

- (80) Asianomaisissa maissa sijaitsevien viejien markkinaosuus kasvoi vuoden 2002 yhteensä 17 prosentista tutkimusajanjakson 19,4 prosenttiin. Tarkemmin sanottuna markkinaosuus nousi lähes 8 prosenttiyksikköä vuonna 2003, laski noin 2 prosenttiyksikköä vuonna 2004 ja laski noin 3,5 prosenttiyksikköä tutkimusajanjakson aikana. Edellä 69 kappaleessa kuvattu nopea kulutuksen pieneneminen on syy siihen, että asianomaisista maista tulevan tuonnin markkinaosuus oli tutkimusajanjakson aikana suurempi kuin vuonna 2002, vaikka tuonti oli tutkimusajanjakson aikana määrältään vähäisempää kuin vuonna 2002.

d) *Hinnat*

i) *Hintojen kehitys*

- (81) Asianomaisista maista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin keskihinta laski vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä 24 prosenttia. Hinta laski 15 prosenttia vuonna 2003 ja 21 prosenttiyksikköä vuonna 2004, minkä jälkeen se nousi jälleen 12 prosenttiyksikköä tutkimusajanjakson aikana.

ii) Hinnan alittavuus

- (82) Vientiä harjoittavien tuottajien ja yhteisön tuotannonalan painotettuja keskimääräisiä myyntihintoja yhteisössä vertailtiin keskenään mallikohtaisesti. Tätä varten yhteisön tuotannonalan etuyhteydettömiltä asiakkailta veloittamia noudettuna lähettäjältä -hintoja verrattiin asianomaisten maiden vientiä harjoittavien yhteistyössä toimineiden tuottajien CIF yhteisön rajalla -hintoihin, joita oli oikaistu asianmukaisesti, jotta ne vastaisivat hintoja määräsäätämässä. Vertailu osoitti, että tarkasteltavana olevan asianomaisista maista peräisin olevan tuotteen myyntihinnat yhteisössä olivat tutkimusajanjakson aikana vähintään -37 prosenttia (toisin sanoen ei hintojen alittavuutta) ja enintään 13 prosenttia alempia kuin yhteisön tuotannonalan myyntihinnat viejän mukaan vaihdellen. Hintojen alittavuus oli kaiken kaikkiaan hyvin vähäistä. Eurostatin tiedoista käy kuitenkin ilmi, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat olivat tutkimusajanjaksoa edeltävinä vuosina huomattavasti alhaisemmat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat.

4. Yhteisön tuotannonalan tilanne

- (83) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusta yhteisön tuotannonalaan koskevan tarkastelun yhteydessä arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki asianmukaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat yhteisön tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.

a) Tuotanto

- (84) Vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonalan tuotanto väheni 5 prosenttia. Se kasvoi 8 prosenttia vuonna 2003, edelleen 12 prosenttiyksikköä vuonna 2004 ja väheni voimakkaasti, 25 prosenttiyksikköä, tutkimusajanjakson aikana.

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Tuotanto (kappaleina)	9 727 029	10 461 957	11 685 396	9 276 778
Indeksi (2002 = 100)	100	108	120	95

b) Kapasiteetti ja sen käyttöaste

- (85) Tuotantokapasiteetti kasvoi tasaisesti koko tarkastelujakson ajan. Se kasvoi 4 prosenttia vuonna 2003, edelleen 19 prosenttiyksikköä vuonna 2004 ja 5 prosenttiyksikköä tutkimusajanjakson aikana. Kehitys vastaa koneiden määrän kasvua.

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Tuotantokapasiteetti (kappaleina)	11 865 163	12 297 545	14 626 819	15 133 449
Indeksi (2002 = 100)	100	104	123	128
Kapasiteetin käyttöaste	82 %	85 %	80 %	61 %
Indeksi (2002 = 100)	100	104	97	75

- (86) Kapasiteetin käyttöaste oli 80–85 prosenttia vuosina 2002–2003, minkä jälkeen se laski rajusti 61 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana.

c) *Varastot*

- (87) Valmiiden tuotteiden varastot vaihtelivat huomattavasti vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Varastot pienenevät rajusti vuonna 2003, sillä kyseisen tuotteen taloudelliset lähtökohdat olivat vielä hyvät vuosina 2002 ja 2003, mutta vuoden 2004 lopussa varastot kasvoivat rajusti kysynnän äkillisen heikkenemisen vuoksi. Toteutuneen tuotannon määrää sopeutettiin pienemmäksi tutkimusajanjakson aikana, kuten edellä käy ilmi, ja loppuvaraston suuruus palautui kestävämmälle tasolle.

	2002	2003	2004	Tutkimusajan- jakso
Loppuvarasto (kappaleina)	627 641	56 996	943 655	278 406
Indeksi (2002 = 100)	100	9	150	44

d) *Myyntimäärä*

- (88) Yhteisön tuotannonalan omaa tuotantoa olevien tuotteiden myynti etuyhteydettömille asiakkaille yhteisön markkinoilla kasvoi ensin 6 prosenttia vuonna 2003 ja edelleen 16 prosenttiyksikköä vuonna 2004, mutta väheni sitten 6 prosenttiyksikköä tutkimusajanjakson aikana. Myyntimäärä kasvoi kaiken kaikkiaan 16 prosenttia tarkastelujakson aikana. Tuotantomäärien ja kotimarkkinoilla myytyjen määrien välinen huomattava ero johtuu siitä, että yhteisön tuotannonala vie noin kaksi kolmasosaa tuotannostaan yhteisön ulkopuolelle.

	2002	2003	2004	Tutkimusajan- jakso
EY-myynti etuyhteydettömille asiakkaille	2 645 562	2 814 515	3 229 069	3 078 543
Indeksi (2002 = 100)	100	106	122	116

e) *Markkinaosuus*

- (89) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kasvoi vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä tasaisesti, yhteensä 10 prosenttiyksikköä. Markkinaosuus oli noin 28 prosenttia vuonna 2002, minkä jälkeen se nousi 30 prosenttiin vuonna 2003 ja noin 32 prosenttiin vuonna 2004 ja nousi sitten noin 38 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Markkinaosuuden kasvun taustalla on Euroopan yhteisön kulutuksen pieneneminen, josta on selostus edellä 69 kappaleessa.

	2002	2003	2004	Tutkimusajan- jakso
Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus	27,7 %	30,0 %	32,2 %	37,7 %
Indeksi (2002 = 100)	100	108	116	136

f) *Kasvu*

- (90) Vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, jolloin yhteisön kulutus pieneni 14 prosenttia, yhteisön tuotannonalan myynnin määrä yhteisön markkinoilla kasvoi 16 prosenttia. Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus kasvoi noin 10 prosenttiyksikköä, kun taas polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuus kasvoi noin 2,4 prosenttiyksikköä vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä.

g) *Työllisyys*

- (91) Yhteisön tuotannonalan työntekijöiden määrä väheni noin 10 prosenttia vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä. Määrä väheni 4 prosenttia vuosien 2002 ja 2003 välisenä aikana, kasvoi 6 prosenttiyksikköä vuonna 2004, mutta väheni 12 prosenttiyksikköä tutkimusajanjakson aikana, osaksi tuotannon vähenemisen vuoksi.

	2002	2003	2004	Tutkimusajan- jakso
Työntekijämäärä (henkilöinä)	9 604	9 254	9 805	8 632
Indeksi (2002 = 100)	100	96	102	90

h) Tuottavuus

- (92) Yhteisön tuotannonalan työvoiman tuottavuus työntekijäkohtaisena vuosituotoksena (kappaleina) mitattuna nousi ensin 12 prosenttia vuonna 2003 ja edelleen 6 prosenttiyksikköä vuonna 2004, minkä jälkeen se laski 12 prosenttiyksikköä tutkimusajanjakson aikana. Tutkimusajanjakson aikaiseen äkilliseen markkinoiden supistumiseen vastattiin sopeuttamalla tuotantomäärää viipymättä, mutta kuten yleensä, työvoiman määrää ei mukautettu yhtä nopeasti, minkä vuoksi tuottavuus heikkeni.

	2002	2003	2004	Tutkimusajan- jakso
Tuottavuus (kappaleina työntekijää kohti)	1 013	1 131	1 192	1 075
Indeksi (2002 = 100)	100	112	118	106

i) Palkat

- (93) Työntekijöiden keskipalkka pysyi tutkimusajanjakson aikana lähes samalla tasolla kuin vuonna 2002. Se pieneni 11 prosenttia vuonna 2003, edelleen 2 prosenttiyksikköä vuonna 2004 ja nousi sitten 14 prosenttiyksikköä tutkimusajanjakson aikana.

	2002	2003	2004	Tutkimusajan- jakso
Vuotuiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (tuhansina euroina)	11	10	10	11
Indeksi (2002 = 100)	100	89	87	101

j) Myyntihinnat ja yhteisön hintoihin vaikuttavat tekijät

- (94) Yhteisön tuotannonalan omaa tuotantoa olevista tuotteistaan etuyhteydettömiltä asiakkailta yhteisössä veloittamat yksikköhinnat laskivat vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä tasaisesti, yhteensä 42 prosenttia. Hinnat laskivat 25 prosenttia vuonna 2003, edelleen 9 prosenttiyksikköä vuonna 2004 ja sitten 8 prosenttiyksikköä tutkimusajanjakson aikana. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintojen alittavuus yhteisön tuotannonalan veloittamiin myyntihintoihin nähden oli tutkimustulosten mukaan erittäin vähäistä, jopa olematonta. Joidenkin mallien kohdalla hintojen alittavuuden todettiin olevan suurempi kuin edellä 82 kappaleessa mainitut keskimääräiset hinnan alittavuuden marginaalit.

	2002	2003	2004	Tutkimusajan- jakso
Yksikköhinta EY:n markkinoilla (euroina/kappale)	66	49	44	38
Indeksi (2002 = 100)	100	75	66	58

k) *Kannattavuus ja sijoitetun pääoman tuotto*

- (95) Yhteisön tuotannonalan omaa tuotantoa olevien tuotteiden yhteisössä tapahtuneen myynnin kannattavuus ilmaistuna prosenttiosuutena nettomyynnistä heikkeni tarkastelujakson aikana tasaisesti. Kannattavuus laski vuoden 2002 yhteensä 24 prosentista noin 18 prosenttiin vuonna 2003 ja noin 10 prosenttiin vuonna 2004. Tutkimusajanjakson aikana yhteisön tuotannonala teki tappiota 3,6 prosenttia.

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuneen EY-myyntin kannattavuus (prosentteina nettomyynnistä)	24,0 %	18,2 %	10,1 %	- 3,6 %
Sijoitetun pääoman tuotto (voitto prosentteina sijoitusten nettokirjanpitoarvosta)	17,5 %	9,1 %	5,7 %	- 2,1 %

- (96) Sijoitetun pääoman tuotto, ilmaistuna voittoprosenttina sijoitetun pääoman nettokirjanpitoarvosta, noudatti suunnilleen edellä kuvattua kannattavuuden kehitystä. Se oli 17 prosenttia vuonna 2002 ja laski - 2,1 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana.

l) *Kassavirta ja pääoman saanti*

- (97) Operatiiviseen toimintaan perustuva nettokassavirta heikkeni myös tarkastelujakson aikana. Se oli noin 175 miljoonaa euroa vuonna 2002 ja pieneni sitten noin 125 miljoonaan euroon vuonna 2003, kasvoi jälleen noin 141 miljoonaan euroon vuonna 2004, minkä jälkeen se laski rajusti noin - 25 miljoonaan euroon tutkimusajanjakson aikana. Tilanne paheni siinä määrin, että kaksi yhteisön tuotannonalaan kuuluvista yrityksistä julistettiin konkurssiin vuoden 2006 alkupuoliskolla, kuten edellä 67 kappaleessa selostetaan. Vain Thomson pystyi saamaan emoyhtiöltään rahoitusta, jonka ansiosta se välttyi ajautumasta vakavampaan taloudelliseen tilanteeseen. Ekranas ja Ecimex eivät onnistuneet saamaan pääomaa. Huonojen kysyntänäkymien vuoksi on selvää, yhteisön tuotannonalalla on jatkossa suuria vaikeuksia saada uutta pääomaa.

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Kassavirta (tuhansina euroina)	175 468	124 804	140 548	- 24 626

m) *Investoinnit*

- (98) Yhteisön tuotannonalan vuotuiset investoinnit tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon vähenivät tasaisesti vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Investoinnit vähenivät 14 prosenttia vuonna 2003, edelleen 25 prosenttiyksikköä vuonna 2004 ja vielä 40 prosenttiyksikköä tutkimusajanjakson aikana.

	2002	2003	2004	Tutkimusajanjakso
Nettoinvestoinnit (tuhansina euroina)	81 445	69 807	49 426	16 996
Indeksi (2002 = 100)	100	86	61	21

n) *Polkumyynnin marginaalin suuruus*

- (99) Asianomaisista maista tulevan tuonnin määrän ja hintojen vuoksi tosiasiallisten polkumyynnin marginaalien suuruuden vaikutusta yhteisön tuotannonalaan ei voida pitää vähäpätöisenä.

o) *Aiemmasta polkumyynnistä toipuminen*

- (100) Neuvoston asetuksella (EY) N:o 2313/2000⁽¹⁾ otettiin käyttöön toimenpiteitä tiettyjen Intiasta ja Korean tasavallasta peräisin olevien väritelevisiovastaanottimien kato-disädekuvaputkien tuonnissa. Näiden toimenpiteiden voimassaolo lakkasi 21 päivänä lokakuuta 2005. Toimenpiteet koskivat kuitenkin vain yhtä tässä menettelyssä tarkasteltavana olevista neljästä maasta ja vain osaa CN-koodista 8540 11 11 verrattuna edellä 12 kappaleessa mainittuihin viiteen CN-koodiin. CN-koodi 8540 11 11 kattaa noin 20 prosenttia tähän menettelyyn kuuluvista tuotteista. Erilaisten lähtötilanteiden vuoksi aiemmasta polkumyynnistä toipumisesta on vaikeaa tehdä päätelmiä.

västi ja investoinnit vähenivät 79 prosenttia. Yhteisön tuotannonalan tilanne heikkeni erittäin nopeasti, lähinnä tutkimusajanjakson aikana. Ennen tutkimusajanjaksoa yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli vielä selvästi yli 10 prosenttia.

- (103) Tietty muuttajat näyttivät kehittyneen myönteiseen suuntaan vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tuotantokapasiteetti kasvoi 28 prosenttia, yhteisön tuotannonalan myynti yhteisön markkinoilla kasvoi 16 prosenttia ja yhteisön tuotannonalan markkinaosuus suureni 10 prosenttiyksikköä. Tämä kehitys ei kuitenkaan pystynyt estämään yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen rajua heikkenemistä, joka lopulta johti kahden yhteisön tuottajan konkurssiin.
- (104) Edellä esitetyn perusteella päätellään, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

5. Vahinkoa koskevat päätelmät

- (101) Tarkasteltavana olevan asianomaisista maista peräisin olevan tuotteen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä väheni vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä 3 prosenttia, mutta sen osuus yhteisön markkinoista kasvoi noin 2,4 prosenttiyksikköä. Asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskimääräiset hinnat olivat Eurostatin tietojen mukaan tarkastelujaksolla yleisesti alhaisemmat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat. Asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin hinnat eivät kuitenkaan tutkimusajanjakson aikana huomattavasti alittaneet yhteisön tuotannonalan hintoja. Kuten edellä 82 kappaleessa esitetään, hintojen alittavuus oli painotetun keskiarvon perusteella tarkasteltuna -37 ja 13 prosentin välillä tutkimusajanjakson aikana, maan ja viejän mukaan vaihdellen. Eurostatin tiedoista käy kuitenkin ilmi, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat olivat tutkimusajanjaksoa edeltävinä vuosina huomattavasti alhaisemmat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat.
- (102) Yhteisön tuotannonalan tilanteen todettiin heikentyneen selvästi tarkastelujakson aikana. Ensiksi kaksi yhteisön tuotannonalaa kuuluvista yrityksistä julistettiin konkurssiin vuoden 2006 alkupuoliskolla. Toiseksi useimmat vahinkoindikaattorit kehittyivät vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä kielteiseen suuntaan: tuotantomäärä pieneni 5 prosenttia, kapasiteetin käyttöaste laski 25 prosenttia, työllisyys heikkeni 10 prosenttia, yksikkökohtaiset myyntihinnat laskivat 42 prosenttia, kannattavuus, sijoitetun pääoman tuotto ja kassavirta heikkenivät sel-

E. SYY-YHTEYS

1. Johdanto

- (105) Komissio tutki perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti, oliko polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle vahinkoa siinä määrin, että sitä voidaan pitää merkittävänä. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisäksi tutkittiin muita tiedossa olevia tekijöitä, jotka voisivat aiheuttaa yhteisön tuotannonalalle samaan aikaan vahinkoa, sen varmistamiseksi, ettei niiden yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti aiheuttaman vahingon katsottu johtuneen polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.

2. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset

- (106) Asianomaisista neljästä maasta polkumyynnillä tapahtunut tuonti vastasi tutkimusajanjakson aikana huomattavaa 19,4 prosentin markkinaosuutta. Tarkasteltavana olevan asianomaisista maista peräisin olevan tuotteen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä väheni vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välillä noin 3 prosenttia, mutta sen osuus yhteisön markkinoista kasvoi noin 2,3 prosenttiyksikköä, sillä kulutus väheni jopa nopeammin kuin edellä mainittu tuonnin määrä. On kuitenkin tärkeää huomata, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti oli sekä määrältään että markkinaosuudeltaan suurimmillaan vuonna 2003, minkä jälkeen se väheni huomattavasti tutkimusajanjaksoon asti. Tutkimusajanjakson aikana polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin markkinaosuus oli 5,5 prosenttiyksikköä pienempi kuin vuonna 2003.

⁽¹⁾ EYVL L 267, 20.10.2000, s. 1.

- (107) Asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskimääräiset hinnat olivat Eurostatin tietojen mukaan tarkastelujaksolla yleisesti alhaisemmat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat ja aiheuttivat todennäköisesti laskupainetta kyseisiin hintoihin. Myös tuontihinnat laskivat huomattavasti vuosien 2002 ja 2004 välillä, mutta nousivat tutkimusajanjakson aikana 12 prosenttiyksikköä, kuten edellä 81 kappaleessa todetaan. Yhteisön tuotannonala oli myös alentanut asteittain myyntihintojaan tarkastelujaksolla, minkä vuoksi asianomaisista maista tapahtuneen tuonnin hinnat eivät tutkimusajanjakson aikana alittaneet huomattavasti yhteisön tuotannonalan hintoja mallikohtaisesti tarkasteltuna. Hintojen alittavuus oli painotetun keskiarvon perusteella tarkasteltuna -37 ja 13 prosentin välillä tutkimusajanjakson aikana, maan ja viejän mukaan vaihdellen. Vaikka hintojen alittavuutta ei esiintynyt juuri lainkaan, polkumyynnillä tapahtuneessa tuonnissa voitiin joka tapauksessa todeta viitehinnan alittavuutta.
- (108) Kuten edellä 102 kappaleessa todetaan, yhteisön tuotannonalan tilanne muuttui jyrkästi vuosien 2002–2003 ja tutkimusajanjakson välillä. On tärkeää huomata, että yhteisön tuotannonalan tilanne heikkeni erittäin nopeasti, lähinnä tutkimusajanjakson aikana. Ennen tutkimusajanjaksoa yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli vielä selvästi yli 10 prosenttia ja useimmat vahinkoindikaattorit kehittivät vielä myönteiseen suuntaan. Esimerkiksi vuosien 2002 ja 2004 välillä, kun markkinat olivat vielä kasvussa, tuotantokapasiteetti kasvoi 23 prosenttia, tuotantomäärä kasvoi 20 prosenttia, yhteisön tuotannonalan myynti yhteisön markkinoilla lisääntyi 22 prosenttia ja yhteisön tuotannonalan markkinaosuus suureni noin 28 prosentista noin 32 prosenttiin. Kun markkinat tutkimusajanjakson aikana supistuivat äkillisesti 20 prosenttia yhdessä vuodessa, yhteisön tuotannonalan markkinaosuus nousi jopa 38 prosenttiin.
- (109) On myös syytä huomata, että yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli suurin vuosina 2002 ja 2003; tuolloin sen myyntihinnat olivat jo laskeneet huomattavasti, sen markkinaosuus oli pienimmillään ja polkumyynnillä tapahtunut tuonti oli suurimmillaan. Kannattavuus kääntyi laskuun vasta tutkimusajanjakson aikana, kun yhteisön tuotannonalan markkinaosuus saavutti huippunsa, ja samaan aikaan polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä väheni ja sen hinnat nousivat.
- (110) Polkumyynnillä tapahtunut tuonti on toisin sanoen saattanut aiheuttaa laskupainetta yhteisön tuotannonalan myyntihintoihin vuoden 2002 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana ja saattanut vaikuttaa jossain määrin kielteisesti yhteisön tuotannonalan kokonaistilanteeseen. Kuten edellä 108 ja 109 kappaleessa todetaan, yhteisön tuotannonalan tilanne kuitenkin heikkeni äkillisesti ja rajusti tutkimusajanjaksona, jota edeltävinä vuosina tuotannonalan kehityssuuntauksesta saatiin vielä vaihtelevia signaaleja. Ennen tutkimusajanjaksoa yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli vielä yli 10 prosenttia. Samoin useimmat vahinkoindikaattorit kehittivät vielä myönteiseen suuntaan tutkimusajanjaksoon saakka. Vuosien 2002 ja 2004 välillä, kun markkinat olivat vielä kasvussa, tuotantokapasiteetti kasvoi 23 prosenttia, tuotantomäärä kasvoi 20 prosenttia, yhteisön tuotannonalan myynti yhteisön markkinoilla lisääntyi 22 prosenttia ja yhteisön tuotannonalan markkinaosuus suureni noin 28 prosentista noin 32 prosenttiin. On myös syytä huomata, että yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli suurin vuosina 2002 ja 2003; tuolloin yhteisön tuotannonalan markkinaosuus oli pienimmillään ja polkumyynnillä tapahtunut tuonti oli suurimmillaan. Yhteisön tuotannonalan kannattavuus heikkeni tutkimusajanjakson aikana, jolloin sen markkinaosuus saavutti huippunsa, ja – mikä tärkeää – samaan aikaan polkumyynnillä tapahtunut tuonti itse asiassa väheni sekä määrältään että markkinaosuudeltaan (ks. edellä oleva 107 kappale) ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat nousivat. Toisaalta yhteisön tuotannonalan toimintaympäristössä esiintyi tutkimusajanjakson aikana vain yksi uusi tekijä: 20 prosentin suuruinen kysynnän jyrkkä lasku. Yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemisen ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutusten väliltä puuttuu selvä ajallinen yhteys, minkä vuoksi syntyy vakavia epäilyjä tuonnin ja yhteisön tuotannonalan tilanteen kehittymisen välisestä korrelaatiosta. Tämän vuoksi ei voida päätellä, että polkumyynnillä tapahtuneella tuonnilla olisi ollut ratkaiseva osuus yhteisön tuotannonalalle vahinkoa aiheuttaneen tilanteen synnyssä.

3. Muiden tekijöiden vaikutukset – Kulutuksen kehittyminen

- (111) Monet asianomaiset osapuolet totesivat, että värikuvaputkien kysynnän lasku oli tärkein syy yhteisön tuotannonalan kärsimään äkilliseen vahinkoon.
- (112) Kuten edellä 69 kappaleessa todetaan, värikuvaputkien kulutus laski nopeasti 20 prosenttia tutkimusajanjakson aikana. Kulutuksen pieneneminen oli ainoa muuttuja, joka muuttui rajusti yhteisön tuotannonalan toimintaympäristössä. Samaan aikaan yhteisön tuotannonalan tilanne heikkeni rajusti. Tutkimuksessa kävi ilmi, että kysynnän äkillinen heikkeneminen vaikutti kielteisesti yhteisön tuotannonalan tilanteeseen, sillä yhteisön tuotannonalan kannattavuuden ja kassavirran äkillinen heikkeneminen johtuu suoraan edellä mainitusta markkinoiden supistumisesta, mistä seurasi vaikutuksia kustannuksiin (tuotavuuden heikkeneminen tutkimusajanjakson aikana 92 kappaleessa kuvatulla tavalla ja yksikkökustannusten nousu) ja hintoihin (äkillinen ylikapasiteetti). Hintajoustopon osalta todettiin, että värikuvaputkien kysyntä muuttui tutkimusajanjakson aikana täysin joustamattomaksi, mistä on osoituksena se, että vuoden 2004 ja tutkimusajanjakson välillä toteutuneet huomattavat hintojen laskut eivät johtaneet lainkaan myyntimäärän lisääntymiseen. Kysyntä päinvastoin pieneni noin 20 prosentilla.

(113) Tutkimus osoitti, että värikuvaputkien kysynnän lasku osui samaan aikaan, kun markkinoille tuli litteillä näytöillä varustettuja televisiovastaanottimia (nestekidenäyttö ja plasmanäyttö), joiden markkinaosuus kasvoi rajusti vuoden 2002 alle 1 prosentista tutkimusajanjakson 28 prosenttiin. Nämä litteillä näytöillä varustetut televisiovastaanottimet ovat väritelevisioiden värikuvaputkien suoria kilpailijoita, ja molemmat tuotteet ovat täysin keskenään vaihdettavissa. Vaikka nestekidenäyttö- ja plasmatekniikat eivät ole aivan uusia, litteillä näytöillä varustettujen televisioiden hinnat laskivat merkittävästi vasta tutkimusajanjakson aikana; hinnat laskivat 44 prosenttia vuoden 2001 ja tutkimusajanjakson välillä. Litteillä näytöillä varustettujen televisioiden hinnanlasku on toisaalta tehnyt kyseisistä malleista houkuttelevampia kuluttajien keskuudessa ja vähentänyt samalla värikuvaputkilla varustettujen televisiovastaanotinten kysyntää, ja toisaalta se on aiheuttanut suoraan painetta värikuvaputkilla varustettujen televisiovastaanotinten myyntihintoihin, joiden oli laskettava, jotta tuotteet pysyisivät kilpailukykyisinä uusien houkuttelevien litteillä näytöillä varustettujen mallien tullessa markkinoille. Esimerkiksi Yhdistyneessä kuningaskunnassa litteillä näytöillä varustettujen televisiovastaanotinten osuus kaikkien vähittäismyynnistä ostettujen televisioiden kokonaisarvosta oli 63 prosenttia vuonna 2005 ja vain 37 prosenttia vuonna 2004. Sekä tämän tutkimuksen tulokset että markkinoiden seurantaan erikoistuneista lähteistä saadut tiedot osoittavat, että värikuvaputkilla varustettujen televisioiden myyntimäärä saavutti EU:ssa huippunsa vuonna 2004 ja että sen jälkeen kysyntä on jatkuvasti pienentynyt.

4. Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (114) Tutkimuksessa tarkastellut tiedot viittaavat siihen, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti oli aiheuttanut painetta yhteisön tuotannonalan hintoihin ja todennäköisesti myös myötävaikuttanut sille aiheutuneeseen vahingolliseen tilanteeseen. Tarkemmassa analyysissä, jossa tarkasteltiin erityisesti tarkastelujakson kehityssuuntauksia, ei kuitenkaan voitu vahvistaa syy-yhteyden olemassaoloa, koska yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemisen ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin kehittymisen välillä ei ollut selvää ajallista yhteyttä.
- (115) Toisaalta on tärkeää huomata, että tutkimuksessa todettiin selvä ajallinen yhteys yhteisön tuotannonalan vahingollisen tilanteen ja värikuvaputkien yhteisön kysynnän jyrkän ja äkillisen pienenemisen välillä. Tämä näkyi tuo-

tannon yksikkökustannusten nousuna ja hintojen laskuna. Tämä voimakas kysynnän lasku tapahtui samaan aikaan, kun litteään näyttöön perustuvaa tekniikkaa tuli markkinoille entistä enemmän.

- (116) Ei siis voitu todeta, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti on yksinään aiheuttanut merkittävää vahinkoa. Perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti tutkittiinkin muita tekijöitä ja vahingon voitiin katsoa johtuvan suurelta osin niistä vaikutuksista, joita kysynnän äkillinen ja voimakas lasku sekä kilpailukykyisiin hintoihin tarjotun litteään näytön tekniikan yhä suurempi saatavuus aiheuttivat.

F. EHDOTUS MENETTELYN PÄÄTTÄMISEKSI ILMAN TOIMENPITEITÄ

- (117) Ottaen huomioon päätelmät, joihin 105–114 kappaleessa päädytään ja joiden mukaan yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin välistä syy-yhteyttä ei voitu riittävällä tavalla todentaa, komissio katsoo, että tämä polkumyynnin vastainen menettely olisi päätettävä perusasetuksen 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Päätetään polkumyynnin vastainen menettely, joka koskee Kiinasta, Korean tasavallasta, Malesiasta ja Thaimaasta peräisin olevia kaikenkokoisia väritelevisioiden katodisädeputkia, videomonitorien katodisädeputket mukaan luettuina, jotka kuuluvat CN-koodeihin 8540 11 11, 8540 11 13, 8540 11 15, 8540 11 19, 8540 11 91 ja 8540 11 99.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 15 päivänä marraskuuta 2006.

Komission puolesta
Peter MANDELSON
Komission jäsen

OIKAISUJA

Oikaistaan neuvoston asetus (EY) N:o 584/2006, annettu 10 päivänä huhtikuuta 2006, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta tiettyjen Korean tasavallasta peräisin olevien elektronisten mikropiirien, niin sanottujen DRAMien (dynaamisten hakumuistien), tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1480/2003 muuttamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 103, 12. huhtikuuta 2006)

Sivulla 25, asetuksen (EY) N:o 1480/2003 1 artiklan 3 kohdan taulukon 1, 2, 3, 4, 5, 6 ja 7 kohdassa:

korvataan: "monimuotoiset DRAM-muistit"

seuraavasti: "(muut kuin asiakaskohtaiset) monimuotoiset DRAM-muistit".

Sivulla 25, asetuksen (EY) N:o 1480/2003 1 artiklan 3 kohdan taulukon 2, 3, 4, 5, 6 ja 7 kohdassa:

korvataan: "monimuotoisen DRAM-muistin"

seuraavasti: "(muun kuin asiakaskohtaisen) monimuotoisen DRAM-muistin".
